

Sisältö

II Muut kuin lainsäätämismääräyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ **Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2020/611, annettu 30 päivänä huhtikuuta 2020, Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuonnissa neuvoston asetuksella (EY) N:o 91/2009 käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin ottamisesta uudelleen käyttöön Malesiasta lähetettyjen tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuonnissa riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Malesia** 1

DIREKTIIVIT

- ★ **Komission direktiivi (EU) 2020/612, annettu 4 päivänä toukokuuta 2020, ajokorteista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/126/EY muuttamisesta** ⁽¹⁾ 9

PÄÄTÖKSET

- ★ **Komission päätös (EU) 2020/613, annettu 7 päivänä helmikuuta 2020, toimenpiteestä SA.17653 – C36/2007 (ex NN 25/2007), jonka Saksa on myöntänyt Deutsche Post AG:n hyväksi (tiedoksiannettu numerolla C(2020) 593)** ⁽¹⁾ 12
- ★ **Euroopan keskuspankin päätös (EU) 2020/614, annettu 30 päivänä huhtikuuta 2020, kolmannelle kohdennettujen pitempiaikaisten rahoitusoperaatioiden sarjasta annetun päätöksen (EU) 2019/1311 muuttamisesta (EKP/2020/25)** 28

Oikaisuja

- ★ **Oikaisu komission asetukseen (EU) 2020/171, annettu 6 päivänä helmikuuta 2020, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteen XIV muuttamisesta (EUVL L 35, 7.2.2020)** 37

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

II

(Muut kuin lainsäätämismenettelyssä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2020/611,

annettu 30 päivänä huhtikuuta 2020,

Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuonnissa neuvoston asetuksella (EY) N:o 91/2009 käyttöön otetun lopullisen polkumyynnin ottamisesta uudelleen käyttöön Malesiasta lähetettyjen tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuonnissa riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Malesia

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus',

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8 päivänä kesäkuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036, jäljempänä 'perusasetus' ⁽¹⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan ja 14 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

- (1) Neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 91/2009 ⁽²⁾ käyttöön lopullisen polkumyynnin Kiinan kansantasavallasta, jäljempänä 'Kiina', peräisin olevien tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuonnissa. Kyseisistä toimenpiteistä käytetään jäljempänä nimitystä 'alkuperäiset toimenpiteet', ja tutkimuksesta, joka johti näihin toimenpiteisiin, käytetään jäljempänä nimitystä 'alkuperäinen tutkimus'.
- (2) Lopullisen polkumyynnin käyttöönoton jälkeen komissio sai näyttöä siitä, että toimenpiteitä kierrettiin laivamalla tuotteet Malesian kautta.
- (3) Tästä syystä komissio pani 28 päivänä marraskuuta 2010 asetuksella (EU) N:o 966/2010 ⁽³⁾ vireille tutkimuksen, joka koski asetuksella (EY) N:o 91/2009 käyttöön otettujen polkumyynnitoimenpiteiden mahdollista kiertämistä, jäljempänä 'toimenpiteiden kiertämistä koskeva tutkimus'.
- (4) Neuvosto laajensi asetuksella (EY) N:o 91/2009 käyttöön otetun polkumyynnin 26 päivänä heinäkuuta 2011 koskemaan Malesiasta lähetettyjä tiettyjä rauta- ja teräskiinnittimiä riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Malesia, neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 723/2011, jäljempänä 'toimenpiteiden kiertämistä koskeva asetus' ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EUVL L 176, 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 91/2009, annettu 26 päivänä tammikuuta 2009, lopullisen polkumyynnin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuonnissa (EUVL L 29, 31.1.2009, s. 1).

⁽³⁾ Komission asetus (EU) N:o 966/2010, annettu 27 päivänä lokakuuta 2010, tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien rauta- ja teräskiinnittimien tuonnissa neuvoston asetuksella (EY) N:o 91/2009 käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden mahdollista kiertämistä tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuonnissa Malesiasta riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Malesia, koskevan tutkimuksen vireillepanosta ja kyseisen tuonnin kirjaamisvelvoitteesta (EUVL L 282, 28.10.2010, s. 29).

⁽⁴⁾ Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 723/2011, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2011, Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuonnissa asetuksella (EY) N:o 91/2009 käyttöön otetun lopullisen polkumyynnin laajentamisesta koskemaan Malesiasta lähetettyjen tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuontia riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Malesia (EUVL L 194, 26.7.2011, s. 6).

- (5) Komissio kumosi 27 päivänä helmikuuta 2016 neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 2016/278 ⁽⁵⁾ asetuksella (EY) N:o 91/2009 käyttöön otetun lopullisen polkumyynitullin, sellaisena kuin se oli laajennettuna täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 723/2011.
- (6) Unionin tuomioistuin totesi asiassa C-644/17, *Eurobolt*, 3 päivänä heinäkuuta 2019 antamassaan tuomiossa ⁽⁶⁾ täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 723/2011 pätemättömäksi siltä osin kuin se on annettu neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 ⁽⁷⁾ 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kuulemismenettelyn vastaisesti.

2. UNIONIN TUOMIOISTUIMEN ASIASSA C-644/17 EUROBOLT ANTAMAN TUOMION TÄYTÄNTÖÖNPANO

- (7) Tuomioistuin katsoi, että asetuksen (EY) N:o 1225/2009 15 artiklan 2 kohdassa säädetty vaatimus kaikkien asiaa koskevien tietojen toimittamisesta neuvoa-antavalle komitealle viimeistään 10 työpäivää ennen tämän kokousta kuuluu menettelyn sääntöjenmukaisuutta koskeviin olennaisiin muotomääräyksiin, joiden noudattamatta jättäminen aiheuttaa kyseessä olevan toimen pätemättömyyden ⁽⁸⁾. Tuomioistuimen mukaan kyseistä säännöstä ei noudatettu siltä osin kuin Malesiasta kiinnittimiä tuovan alankomaalaisen tuojan Euroboltin huomautuksia ei toimitettu jäsenvaltioille viimeistään 10 työpäivää ennen neuvoa-antavan komitean kokousta.
- (8) Unionin toimielinten on SEUT-sopimuksen 266 artiklan mukaisesti toteutettava Euroopan unionin tuomioistuimen tuomion täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet. Tämän vuoksi komissio aloitti 27 päivänä elokuuta 2019 uudelleen toimenpiteiden kiertämistä koskevan tutkimuksen korjatakseen unionin tuomioistuimen toteaman lainvastaisuuden ⁽⁹⁾.
- (9) Toimenpiteiden kiertämistä koskevan tutkimuksen uudelleenaloittaminen rajattiin koskemaan ainoastaan unionin tuomioistuimen asiassa C-644/17 *Eurobolt* antaman tuomion täytäntöönpanoa, eli sen varmistamista, että kaikki asetuksen (EY) N:o 1225/2009 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta neuvoa-antavasta komiteamenettelystä johtuvat menettelyvaatimukset täytetään ⁽¹⁰⁾. Kyseinen menettely on sittemmin korvattu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽¹¹⁾ 5 artiklassa tarkoitetulla tarkastelumenettelyllä.
- (10) Tältä osin on huomautettava, että Euroopan unionin säädökset on annettava niiden antamisajankohtana voimassa olevien menettelysääntöjen mukaisesti. Asetuksen (EY) N:o 1225/2009 15 artiklan 2 kohta – siinä muodossa kuin se oli voimassa toimenpiteiden perustana olevan tutkimuksen aikana – kumottiin. Sen vuoksi kyseessä olevan toimenpiteiden kiertämistä koskevan tutkimuksen, joka pantiin vireille asetuksen (EY) N:o 1225/2009 13 artiklan 3 kohdan nojalla, uudelleen avaamisen kaltainen menettely voidaan sen jälkeen, kun asetuksen (EY) N:o 1225/2009 15 artiklan 2 kohta, sellaisena kuin sitä sovellettiin täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 723/2011 hyväksymisen ajankohtana, on kumottu, saattaa päätökseen ainoastaan nykyisin käytössä olevan kiertämisen vastaisia toimenpiteitä koskevan komiteamenettelyn pohjalta ⁽¹²⁾. Asetuksen (EY) N:o 1225/2009, sellaisena kuin se on muutettuna ja kodifioituna asetuksella (EU) 2016/1036, 15 artiklan 3 kohdan mukaan käsillä olevassa menettelyn uudelleen avaamisessa olisi noudatettava asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklassa tarkoitettua menettelyä.

⁽⁵⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/278, annettu 26 päivänä helmikuuta 2016, Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuonnissa käyttöön otetun lopullisen polkumyynitullin, sellaisena kuin se on laajennettuna koskemaan Malesiasta lähetettyjen tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuontia riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Malesia, kumoamisesta (EUVL L 52, 27.2.2016, s. 24).

⁽⁶⁾ Asia C-644/17 *Eurobolt*, ECLI:EU:C:2019:555.

⁽⁷⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1225/2009, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisen (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51). Kumottu ja korvattu asetuksella (EU) 2016/1036.

⁽⁸⁾ Asia C-644/17 *Eurobolt*, ECLI:EU:C:2019:555, 51 kohta.

⁽⁹⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/1374, annettu 26 päivänä elokuuta 2019, tutkimuksen aloittamisesta uudelleen asiassa C-644/17 *Eurobolt* 3 päivänä heinäkuuta 2019 annetun tuomion jälkeen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuonnissa asetuksella (EY) N:o 91/2009 käyttöön otetun lopullisen polkumyynitullin laajentamisesta koskemaan Malesiasta lähetettyjen tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuontia riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Malesia, 18 päivänä heinäkuuta 2011 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 723/2011 osalta (EUVL L 223, 27.8.2019, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Päätelmät, jotka eivät olleet riidanalaisia kyseisessä tuomiossa, pysyvät voimassa (ks. soveltuvin osin asia T-650/17 *Jinan Meide Casting Co. Ltd.*, ECLI:EU:T:2019:644, 333–342 kohta).

⁽¹¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13). Ks. tältä osin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 37/2014, annettu 15 päivänä tammikuuta 2014, tiettyjen yhteiseen kauppapolitiikkaan liittyvien asetusten muuttamisesta tiettyjen toimenpiteiden hyväksymismenettelyjen osalta (EUVL L 18, 21.1.2014, s. 1).

⁽¹²⁾ Tuomioistuimen tuomio 15. maaliskuuta 2018, asia C-256/16 *Deichmann*, ECLI:EU:C:2018:187, 44–55 kohta.

3. VÄITTEIDEN ARVIOIMINEN

3.1 Toimenpiteiden kiertämistä koskevassa tutkimuksessa esitetyt väitteet

- (11) Eurobolt kyseenalaisti 13 päivänä kesäkuuta 2011 esittämässään huomautuksissa asetuksen (EY) N:o 1225/2009 13 artiklaa koskevan komission tulkinnan laillisuuden kahdessa suhteessa. Ensimmäinen väitti, että laajennettuja toimenpiteitä ei pitäisi soveltaa tarkasteltavana olevaan tuotteeseen, jos se on aidosti malesialaista alkuperää. Toiseksi Eurobolt kyseenalaisti komission valtuudet – viran puolesta tehtävässä toimenpiteiden kiertämistä koskevassa tutkimuksessa – esittää vahinkoa koskeva väite alkuperäisen tutkimuksen tietojen perusteella ilman vahinkoa koskevan näytön esittämistä.
- (12) Komissio totesi, ettei kumpikaan väite liittynyt tuomion täytäntöönpanoon. Euroboltin huomautukset liittyivät näin ollen seikkoihin, jotka jäävät täytäntöönpanon soveltamisalan ulkopuolelle. Joka tapauksessa kyseiset väitteet voitiin myös hylätä aineellisilla perusteilla.
- (13) Mitä tulee Euroboltin ensimmäiseen väitteeseen, ja niin kuin toimenpiteiden kiertämistä koskevan asetuksen johdanto-osan 46 kappaleessa huomautetaan, perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa sallitaan toimenpiteiden laajentaminen koskemaan samankaltaisen tuotteen tuontia ”kolmansista maista”. Perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdassa sallitaan poikkeukset kyseisen kolmannen maan aidoille tuottajille. Koska toimenpiteiden kiertämistä koskevassa tutkimuksessa paljastui kiertämiskäytäntöjä, jotka vastaavat OLAFin ja Malesian viranomaisten suorittamien tutkimusten tuloksia, toimenpiteiden kiertämistä koskevan asetuksen 1 artiklassa laajennettiin polkumyynnin vastaiset toimenpiteet koskemaan Malesiasta lähetettyä tuontia. Kuitenkin jokaiselle yritykselle, joka osoitti olevansa aito malesialainen tuottaja, myönnettiin vapautus laajennetuista toimenpiteistä. Lisäksi oli mahdollista pyytää tulevia vapautuksia toimenpiteiden kiertämistä koskevan asetuksen 2 artiklan nojalla. Koska kiinalaista alkuperää olevien tuotteiden laivaaminen Malesian kautta vahvistettiin (ks. toimenpiteiden kiertämistä koskevan asetuksen johdanto-osan 34 ja 45 kappale) ja aitojen malesialaisten tuottajien vienti vapautettiin toimenpiteiden laajentamisesta, Euroboltin ensimmäinen väite hylättiin.
- (14) Mitä tulee Euroboltin toiseen väitteeseen, on huomautettava, että perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa vaaditaan muun muassa ”näyttöä vahingosta tai siitä, että tullin korjaavat vaikutukset vaarantuvat samankaltaisen tuotteen hintojen ja/tai määrien osalta...” (korostus lisätty). Nämä kaksi vaatimusta eivät ole kumulatiivisia. Toimenpiteiden kiertämistä koskevan asetuksen johdanto-osan 37 ja 38 kappaleissa osoitetaan, että alkuperäisellä asetuksella käyttöön otetun polkumyynnitullin korjaavia vaikutuksia vaarannettiin kiertämisellä niin hintojen kuin määrienkin osalta. Näin ollen perusasetuksen 13 artiklan oikeudelliset vaatimukset täyttyivät. Ei siis ollut tarvetta eikä oikeudellista velvoitetta arvioida uudelleen tai käyttää uudelleen vahinkoa koskevia tietoja alkuperäisestä tutkimuksesta Kiinasta tulevan tuonnin osalta. Sen vuoksi myös tämä väite hylättiin.
- (15) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoi, että Euroboltin 13 päivänä kesäkuuta 2011 esittämät huomautukset oli asianmukaisesti tarkasteltu ja Euroboltin väitteet oli käsitelty toimenpiteiden kiertämistä koskevassa asetuksessa ja erityisesti sen 2.8 ja 4 jaksossa. Lisäksi on tärkeää huomata tässä suhteessa, että Eurobolt ei kyseenalaistanut sen koommin näyttöä kiinalaista alkuperää olevien tuotteiden laivaamisesta Malesian kautta kuin havaintoa siitä, että yritykset, joilta Eurobolt hankki tarkasteltavana olevaa tuotetta, olivat toimittaneet harhaanjohtavia tietoja komissiolle eivätkä olleet kyenneet osoittamaan olevansa aitoja malesialaisia tuottajia.

3.2 Uudelleenavaamisen jälkeen esitettyjen väitteiden arvioiminen

- (16) Toimenpiteiden kiertämistä koskevan tutkimuksen uudelleenaloittamista koskevassa komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2019/1374 pyydettiin asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksia toimenpiteiden kiertämistä koskevan tutkimuksen uudelleenaloittamisesta. Kaksi osapuolta toimitti huomautuksia.
- (17) Eurobolt väitti, että Euroopan unionin tuomioistuimen toteamaa asetuksen (EY) N:o 1225/2009 15 artiklan 2 kohdan rikkomista ei voida korjata jälkikäteen, koska kyseessä on olennaisen menettelyvaatimuksen rikkominen, joka sen vuoksi tekee tyhjäksi alkuperäisen toimenpiteiden kiertämistä koskevan tutkimuksen koko toteutuksen.
- (18) Tämä väite on perusteeton seuraavassa esitettävistä syistä. Asetuksen 15 artiklan 2 kohdan rikkominen ei tee tyhjäksi koko menettelyä, koska tuomioistuimen toteama lainvastaisuus ei koskenut toimenpiteiden kiertämistä koskevia aineellisia toteamuksia. Lainvastaisuus voidaan näin ollen korjata avaamalla uudelleen toimenpiteiden kiertämistä koskeva tutkimus siitä kohdasta, jossa lainvastaisuus tapahtui. Tämä tarkoitti sitä, että lähetetään Euroboltin alkuperäiset huomautukset sekä täytäntöönpanosäädöksen luonnos komitealle nykyisin voimassa olevan, kiertämisen vastaisten toimenpiteiden käyttöönottoa koskevan menettelyn mukaisesti. Kyseessä on edellä johdanto-osan 10 kappaleessa tarkoitettu menettely. Sovellettava lakisääteinen määräaika asiaankuuluvien tietojen

toimittamiselle komiteaan edellyttää niiden toimittamista viimeistään 14 päivää ennen kyseisen komitean kokousta. Näin jäsenvaltioiden edustajista koostuva komitea voi tutustua kaikkiin asiaankuuluviin tietoihin, jotta jäsenvaltiot voivat muotoilla kantansa täytäntöönpanosäädöksen luonnokseen. Kuten unionin tuomioistuin on äskettäin todennut, hallinnollisen menettelyn jatkamista ja polkumyynnitullien ottamista uudelleen käyttöön tuonnissa, joka tapahtui kumotun asetuksen soveltamisaikana, ei myöskään voida pitää taannehtivuuskiellon vastaisena ⁽¹³⁾.

- (19) Silloin kun Euroopan unionin tuomioistuin toteaa polkumyyniä koskevan asetuksen pätemättömäksi, kyseisen tuomion täytäntöön paneva toimielin (tässä tapauksessa komissio) voi jatkaa kyseisen asetuksen taustalla olevaa menettelyä ⁽¹⁴⁾. Lisäksi asianomainen toimielin voi – paitsi jos todettu sääntöjenvastaisuus on johtanut koko menettelyn lainvastaisuuteen – jatkaa menettelyä siitä vaiheesta, jossa tämä sääntöjenvastaisuus tapahtui, sellaisen toimen antamiseksi, jolla pyritään korvaamaan aikaisempi pätemättömäksi todettu toimi ⁽¹⁵⁾.
- (20) Eurobolt väitti myös, että komission olisi epäasianmukaista ottaa uudelleen käyttöön kiertämisen vastaiset toimenpiteet, koska molempien voimassaolo on päätynyt ja ne on kumottu sittemmin.
- (21) Tässä suhteessa on syytä huomauttaa, että kun komissio korjaa menettelyn sääntöjenvastaisuuden ja vahvistaa tutkimuksen päätelmät, joita ei kiistetty kyseessä olevassa tuomiossa, komissio täyttää velvollisuutensa ottaa käyttöön toimenpiteitä tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnissa, joka tapahtui näiden toimenpiteiden soveltamisaikana, eli 27 päivän heinäkuuta 2011 ja 27 päivän helmikuuta 2016 välisenä aikana. Sen vuoksi komissio hylkäsi Euroboltin väitteen.
- (22) Toinen osapuoli EFDA (European Fastener Distributor Association) väitti, että ”*pätevät ja huolellisesti harkitut huomautukset eurooppalaisilta kiinnittimien jakelijoilta ja näitä edustavilta elimiltä jätettiin jatkuvasti ottamatta vakavasti*”. Se väitti myös, että silloin kun tuoja voi osoittaa, että se on noudattanut asianmukaista huolellisuutta ja toteuttanut kaikki kohtuulliset ja asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tuotava tuote on laillisesti valmistettu Malesiassa, sen ei pitäisi olla vastuussa polkumyynnitullin maksamisesta, ja mahdollisesti maksetut tullit olisi palautettava.
- (23) Komissio hylkäsi EFDA:n ensimmäisen väitteen, koska kyseinen järjestö ei osoittanut mitään erityistä oikeudenmukaisen menettelyn rikkomista tutkimuksen uudelleen avaamiseen liittyvissä menettelyissä eikä esittänyt mitään näyttöä tässä suhteessa.
- (24) Mitä tulee EFDA:n toiseen väitteeseen, perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdassa säädetään, että jos kiertämiskäytäntöä, -menettelyä tai -toimintaa harjoitetaan unionin ulkopuolella, vapautus voidaan myöntää niille tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajille, joiden osalta todetaan, etteivät ne ole osallisina kiertämiskäytännöissä. Näin ollen vapautukset eivät ole mahdollisia tuojan asianmukaisen huolellisuuden perusteella, kun kiertäminen tapahtuu EU:n ulkopuolella (niin kuin tässä tapauksessa). Sen sijaan on viejän asiana todistaa, että se on aito malesialainen tuottaja, ja pyytää vapautusta. Kuten toimenpiteiden kiertämistä koskevan asetuksen 4 jaksossa mainitaan, useat malesialaiset viejät hakivat vapautusta ja sitä harkittiin niiden osalta, ja komissio myönsi vapautuksen yhteensä yhdeksälle yritykselle. Näin ollen komissio hylkäsi EFDA:n toisen väitteen.
- (25) Otettuaan huomioon esitetyt huomautukset ja niiden analysoinnin komissio katsoi, että alkuperäiset toimenpiteet olisi otettava uudelleen käyttöön tarkasteltavana olevan tuotteen Malesiasta lähetetyssä tuonnissa riippumatta siitä, onko sen alkuperämaaksi ilmoitettu Malesia.

4. ILMOITTAMINEN

- (26) Kaikille toimenpiteiden kiertämistä koskevan tutkimuksen uudelleen avaamisen yhteydessä ilmoittautuneille osapuolille ilmoitettiin niistä olennaisista tosiseikoista ja näkökannoista, joiden pohjalta polkumyynnitulli aiottiin ottaa uudelleen käyttöön. Samalla asetettiin määräaika, jonka kuluessa osapuolet voivat esittää huomautuksia ilmoitettujen tietojen johdosta. Eurobolt ja EFDA esittivät huomautuksia.
- (27) Ensinnäkin Eurobolt pysyi kannassaan, jonka mukaan olennaisten menettelyvaatimusten rikkominen tekee tyhjäksi koko menettelyn, eikä sitä sen vuoksi voida korjata jälkikäteen. Toiseksi Eurobolt pysyi kannassaan, jonka mukaan sellaisten toimenpiteiden ottaminen uudelleen käyttöön, joiden perustana on WTO:n lainvastaiseksi toteama säädös, rikkoo oikeusvaltion ja hyvän hallinnon periaatetta. Kolmanneksi Eurobolt väitti, että komission ehdotuksesta ottaa toimenpiteet uudelleen käyttöön on tuloksena tehokkaan oikeussuojan puuttuminen, koska se tarkoittaa, että komissio voi yksinkertaisesti korjata minkä tahansa rikkomisen jälkikäteen, ja että tämä haittaa voimasuhteiden tasapainoa kaupan suojoitoimenpiteitä koskevissa menettelyissä. Neljänneksi Eurobolt väitti, että

⁽¹³⁾ Tuomioistuimen tuomio 15. maaliskuuta 2018, asia C-256/16 *Deichmann SE v. Hauptzollamt Duisburg*, ECLI:EU:C:2018:187, 79 kohta; ja tuomioistuimen tuomio 19. kesäkuuta 2019, asia C-612/16 *C & J Clark International Ltd v. Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs*, EU:C:2019:508, 58 kohta.

⁽¹⁴⁾ Tuomioistuimen tuomio 15. maaliskuuta 2018, asia C-256/16 *Deichmann*, ECLI:EU:C:2018:187, 73 kohta; ks. myös tuomioistuimen tuomio 19. kesäkuuta 2019, asia C-612/16 *P&J Clark International*, ECLI:EU:C:2019:508, 43 kohta.

⁽¹⁵⁾ Ks. edellinen alaviite, 74 kohta. ks. myös tuomioistuimen tuomio 19. kesäkuuta 2019, asia C-612/16 *P&J Clark International*, EU:C:2019:508, 43 kohta.

komission ehdotuksessa jätetään huomioimatta Alankomaiden korkeimman oikeuden (Hoge Raad) päätös asiassa *Eurobolt v Staatssecretaris van Financiën* ⁽¹⁶⁾, ja kehotti komissiota pidättäytymään puuttumasta tulliviranomaisten yksinomaiseen toimivaltaan päättää Euroboltin maksamien kiertämisen vastaisten tullien takaisinmaksamisesta.

- (28) Mitä tulee Euroboltin ensimmäiseen väitteeseen, joka oli jo esitetty kiertämistä koskevan tutkimuksen uudelleen avaamisen yhteydessä, komissio viittaa johdanto-osan 18 ja 19 kappaleeseen edellä. Koska mitään uusia perusteita ei esitetty, tämä väite hylättiin.
- (29) Mitä tulee Euroboltin toiseen väitteeseen, komissio päätti saattaa toimenpiteet vastaamaan WTO:n paneelin ja valituselimen päätelmiä, mikä oli syy sille, että 26 päivänä helmikuuta 2016 hyväksytty asetus (ks. edellä johdanto-osan 5 kappale) annettiin. Se päätti tehdä sen ilman taannehtivaa (*ex tunc*) vaikutusta. Tämän jälkeen komissiolla oli velvollisuus toteuttaa kaikki tarvittavat toimet unionin tuomioistuimen tuomion noudattamiseksi, eli oikaista tuomioistuimen toteama lainvastaisuus. Koska menettelyllinen virhe voitiin korjata ja toimenpiteiden kiertämistä koskevat toteamukset vahvistettiin, komissiolla oli oikeus ottaa uudelleen käyttöön kiertämisen vastaiset tullit toimenpiteiden soveltamiskaudelta kiertämistä koskevan tutkimuksen kiistattomien päätelmien perusteella. Mikään edellä mainituista toimista ei ole vastoin hyvän hallinnon periaatetta. Joka tapauksessa Eurobolt viittasi hyvän hallinnon periaatteeseen, muttei täsmentänyt, mitä oikeutta olisi väitetysti rikottu tässä suhteessa ⁽¹⁷⁾. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.
- (30) Mitä tulee Euroboltin kolmanteen väitteeseen, vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tuomioistuimen tuomiosta antaman pätemättömyyslausuman laajuus ja perustelut olisi määriteltävä kussakin erillisessä tapauksessa (C-283/14 ja C-284/14 *CM Eurologistik and GLS*, tuomio 28. tammikuuta 2016, EU:C:2016:57, 49 kappale ja siteerattu oikeuskäytäntö), ja voi olla niin, että velvollisuutta palauttaa välittömästi ja kokonaan asianomaiset tullit ei ole (asia C-256/16 *Deichmann SE v. Hauptzollamt Duisburg*, tuomio 15. maaliskuuta 2018, 70 kohta). Nyt käsillä olevassa tapauksessa rikkominen ei tehnyt koko menettelystä sääntöjenvastaista. Kuten edellä johdanto-osan 7–10 kappaleessa esitetään, tässä tapauksessa menettelyllisen vaatimuksen rikkominen voitiin korjata ja toimenpide ottaa uudelleen käyttöön sovellettavien menettelysääntöjen mukaisesti. Nämä velvoitteet eivät heikennä tehokkaan oikeussuojan periaatetta. Tämän vuoksi komissio hylkäsi myös tämän väitteen.
- (31) Mitä tulee Euroboltin neljänteen väitteeseen, komission oli edellä johdanto-osan 8 kappaleessa esitetyn mukaisesti toteutettava tarvittavat toimet Euroopan unionin tuomioistuimen tuomion noudattamiseksi. Alankomaiden korkeimman oikeuden päätös, joka lisäksi koski kysymystä siitä, olisiko korkoja maksettava polkumyynnitullien palautuksen tapauksessa, ei voinut vapauttaa komissiota sen velvollisuudesta, joka aiheutui unionin tuomioistuimen tuomiosta. Joka tapauksessa komission toimilla ei myöskään kaapata jäsenvaltioiden tulliviranomaisten toimivaltaa, minkä unionin tuomioistuin on todennut molemmissa tuomioissa *C&J Clark International* ⁽¹⁸⁾ ja *Deichmann* ⁽¹⁹⁾. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.
- (32) EFDA ilmaisi tyytymättömyytensä siihen, että sen aiempi väite, joka koski tuojien vapauttamista polkumyynnitullien maksamisesta tapauksissa, joissa tuojat kykenivät osoittamaan asianmukaisen huolellisuuden noudattamisen sen varmistamisessa, että tuotava tuote oli laillisesti valmistettu Malesiassa, hylättiin. EFDA pyysi komissiota harkitsemaan uudelleen sen huolenaiheita.
- (33) Kuten edellä johdanto-osan 24 kappaleessa todettiin, vapautukset eivät ole mahdollisia tuojan asianmukaisen huolellisuuden perusteella, kun kiertäminen tapahtuu EU:n ulkopuolella (niin kuin tässä tapauksessa). Näin ollen komissio vahvisti aiemman päätöksensä hylätä EFDA:n väite.
- (34) Edellä esitetyt seikat huomioon ottaen päätelmien ilmoittamisen jälkeen esitetyt huomautukset eivät antaneet aihetta muuttaa komission päätelmää, joka esitetään edellä johdanto-osan 25 kappaleessa.

⁽¹⁶⁾ Hoge Raad, *Eurobolt v Staatssecretaris van Financiën*, 29. marraskuuta 2019, 15/04667 bis, NL:HR:2019:1875.

⁽¹⁷⁾ Ks. tuomiot 2. lokakuuta 2003, *Area Cova v. neuvosto ja komissio*, asia T-196/99, EU:T:2001:281, 43 kohta; 4. lokakuuta 2006, *Tillack v. komissio*, asia T-193/04, EU:T:2006:292, 127 kohta; ja 13. marraskuuta 2008, *SPM v. neuvosto ja komissio*, asia T-128/05, EU:T:2008:494, 127 kohta.

⁽¹⁸⁾ Tuomio 19. kesäkuuta 2019, asia C-612/16 *C&J Clark International*, EU:C:2019:508, 84–85 kohta.

⁽¹⁹⁾ Tuomio 15. maaliskuuta 2018, asia C-256/16 *Deichmann*, EU:C:2018:187, 84 kohta.

- (35) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽²⁰⁾ 109 artikla huomioon ottaen silloin, kun jokin määrä on maksettava takaisin Euroopan unionin tuomioistuimen tuomion tuloksena, maksettava korko on *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa kunkin kuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä julkaistu Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltama korko.
- (36) Tämä asetus on asetuksen (EU) 2016/1036 15 artiklan 1 kohdalla perustetun komitean lausunnon mukainen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Laajennetaan asetuksen (EY) N:o 91/2009 1 artiklan 2 kohdassa ”kaikille muille yrityksille” määrätty lopullinen polkumyynnitulli Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien muusta kuin ruostumattomasta teräksestä valmistettujen tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien eli puuruuvien (lukuun ottamatta kansiruuveja), itsekierteittävien ruuvien, muiden kannallisten ruuvien ja pulttien (myös niihin kuuluvine muttereineen ja aluslaattoineen, mutta lukuun ottamatta poikkileikkaukseltaan täyteisestä materiaalista sorvattuja ruuveja, varren paksuus enintään 6 mm, ja lukuun ottamatta rautatie- tai raitiotieradan rakennusosien kiinnittämiseen tarkoitettuja ruuveja ja pultteja) sekä aluslaattojen tuonnissa koskemaan Malesiasta lähetettyjen muusta kuin ruostumattomasta teräksestä valmistettujen tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien eli puuruuvien (lukuun ottamatta kansiruuveja), itsekierteittävien ruuvien, muiden kannallisten ruuvien ja pulttien (myös niihin kuuluvine muttereineen ja aluslaattoineen, mutta lukuun ottamatta poikkileikkaukseltaan täyteisestä materiaalista sorvattuja ruuveja, varren paksuus enintään 6 mm, ja lukuun ottamatta rautatie- tai raitiotieradan rakennusosien kiinnittämiseen tarkoitettuja ruuveja ja pultteja) sekä aluslaattojen, jotka luokitellaan täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 723/2011 soveltamisaikana CN-koodeihin ex 7318 12 90, ex 7318 14 91, ex 7318 14 99, ex 7318 15 59, ex 7318 15 69, ex 7318 15 81, ex 7318 15 89, ex 7318 15 90, ex 7318 21 00 ja ex 7318 22 00, tuontia riippumatta siitä, onko sen alkuperämaaksi ilmoitettu Malesia. Taric-koodit luetellaan tämän asetuksen liitteessä I.

2. Tämän artiklan 1 kohtaa ei sovelleta liitteessä II lueteltujen vientiä harjoittavien tuottajien tapauksessa.

3. Tämän artiklan 1 kohdalla laajennettu tulli kannetaan Malesiasta lähetetystä tuonnista riippumatta siitä, onko sen alkuperämaaksi ilmoitettu Malesia, ja joka on kirjattu asetuksen (EU) N:o 966/2010 2 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 1225/2009 13 artiklan 3 kohdan ja 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti, lukuun ottamatta 2 kohdassa lueteltujen yritysten tuottamia tuotteita.

2 artikla

1. Täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 723/2011 perusteella kannettuja tulleja ei palauteta.

2. Mahdolliset palautukset, jotka tehtiin unionin tuomioistuimen asiassa C-644/17 *Eurobolt* (EU:C:2019:555) antaman tuomion johdosta, on perittävä takaisin niiden viranomaisten toimesta, jotka toteuttivat kyseiset palautukset.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä huhtikuuta 2020.

Komission puolesta
Ursula VON DER LEYEN
Puheenjohtaja

⁽²⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1).

LIITE I

Taric-koodit tietyille rauta- ja teräskiinnittimille sellaisina kuin ne ovat määriteltyinä 1 artiklassaa) *Voimassa 27. heinäkuuta 2011–27. helmikuuta 2016*

CN-koodit ex 7318 12 90, ex 7318 14 91, ex 7318 14 99, ex 7318 15 59, ex 7318 15 69, ex 7318 15 81, ex 7318 15 89, ex 7318 15 90, ex 7318 21 00 ja ex 7318 22 00 (Taric-koodit 7318 12 90 11, 7318 12 90 91, 7318 14 91 11, 7318 14 91 91, 7318 14 99 11, 7318 15 59 11, 7318 15 59 61, 7318 15 59 81, 7318 15 69 11, 7318 15 69 61, 7318 15 69 81, 7318 15 81 11, 7318 15 81 61, 7318 15 81 81, 7318 15 89 11, 7318 15 89 61, 7318 15 89 81, 7318 15 90 21, 7318 15 90 71, 7318 15 90 91, 7318 21 00 31, 7318 21 00 95, 7318 22 00 31 ja 7318 22 00 95)

b) *Voimassa 27. heinäkuuta 2011–30. kesäkuuta 2012*

7318 14 99 91

c) *Voimassa 1. heinäkuuta 2012–27. helmikuuta 2016*

7318 14 99 20, 7318 14 99 92

LITE II

Luettelo vientiä harjoittavista tuottajista

Vientiä harjoittavan tuottajan nimi	Taric-lisäkoodi
Acku Metal Industries (M) Sdn. Bhd	B123
Chin Well Fasteners Company Sdn. Bhd	B124
Jinfast Industries Sdn. Bhd	B125
Power Steel and Electroplating Sdn. Bhd	B126
Sofasco Industries (M) Sdn. Bhd	B127
Tigges Fastener Technology (M) Sdn. Bhd	B128
TI Metal Forgings Sdn. Bhd	B129
United Bolt and Nut Sdn. Bhd	B130
Andfast Malaysia Sdn. Bhd.	B265

DIREKTIIVIT

KOMISSION DIREKTIIVI (EU) 2020/612,

annettu 4 päivänä toukokuuta 2020,

ajokorteista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/126/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon ajokorteista 20 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/126/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 8 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Nykyiset erityissäännökset, jotka koskevat jäsenvaltioiden mahdollisuutta päättää, että C-, CE-, D- ja DE-luokan ajoneuvojen ajokortin haltijoiden ajokorttiin ei tehdä merkintöjä ajo-oikeuden rajoittamisesta automaattivaihteisiin ajoneuvoihin, olisi laajennettava koskemaan BE-, C1-, C1E-, D1- ja D1E-luokkien ajoneuvojen ajokorttien haltijoita, jos hakijalla on ennestään ajokortti, joka oikeuttaa käsivälitteisellä vaihteistolla varustetun ajoneuvon kuljettamiseen vähintään yhdessä seuraavista ajoneuvoluokista: B, BE, C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 tai D1E.
- (2) Tämä laajentaminen olisi toteutettava tekniikan kehityksen perusteella, jotta voidaan erityisesti ottaa huomioon nykyaikaisempien, turvallisempien ja vähemmän saastuttavien, monilla erityyppisillä puoliautomaattisilla, automaattisilla tai hybrideillä voimansiirtojärjestelmillä varustettujen ajoneuvojen kehitystyö ja yleistävä käyttö liikennealalla. Yksinkertaistamalla voimassa olevia rajoituksia, jotka koskevat ajo-oikeuden rajoittamista automaattivaihteisiin ajoneuvoihin, voitaisiin lisäksi keventää tieliikenteen alalla toimivien sidosryhmien, mukaan lukien pk-yritykset ja mikroyritykset, hallinnollisia ja taloudellisia rasitteita.
- (3) A2-luokkaan kuuluvia koeajoneuvoina käytettäviä moottoripyöriä, joita käytetään ajotaitoa ja ajotapaa testaavassa kokeessa, koskevia vaatimuksia olisi tarkistettava vastaamaan tekniikan kehitystä, erityisesti polttomoottoreiden ja rungon kehittymisen sekä sähköisten moottoripyörien yleistyneen käytön vuoksi. A2-luokan koeajoneuvojen teknisten eritelmien mukauttamisella olisi myös varmistettava, että ajokortin hakijat suorittavat kokeen ajoneuvoilla, jotka vastaavat sitä ajoneuvoluokkaa, jota varten ajokortti myönnetään.
- (4) Direktiiviä 2006/126/EY olisi sen vuoksi muutettava.
- (5) Jäsenvaltiot ovat selittävästä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman ⁽²⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde.
- (6) Tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet ovat ajokortteja käsittelevän komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivin 2006/126/EY liite II tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL L 403, 30.12.2006, s. 18.

⁽²⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 1 päivänä marraskuuta 2020. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä marraskuuta 2020.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 4 päivänä toukokuuta 2020.

Komission puolesta
Ursula VON DER LEYEN
Puheenjohtaja

LIITE

Muutetaan direktiivin 2006/126/EY liite II seuraavasti:

a) Korvataan 5.1.3 kohta seuraavasti:

”5.1.3. BE-, C-, CE-, C1-, C1E-, D-, DE-, D1- ja D1E-luokan ajoneuvoja koskevat erityissäännökset:

Jäsenvaltiot voivat päättää, että 5.1.2 kohdassa tarkoitettuja merkintöjä ajo-oikeuden rajoittamisesta automaattivaihteisiin ajoneuvoihin ei tehdä BE-, C-, CE-, C1-, C1E-, D-, DE-, D1- ja D1E-luokan ajokorttiin, jos hakijalla on ennestään ajokortti, joka oikeuttaa käsivälitteisellä vaihteistolla varustetun ajoneuvon kuljettamiseen vähintään yhdessä seuraavista ajoneuvoluokista: B, BE, C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 tai D1E; lisäksi hakijan on pitänyt suorittaa ajotaitoa ja ajotapaa koskevan testin aikana 8.4 kohdassa kuvatut toimet.”

b) Korvataan 5.2 kohdan toisen alaotsikon ”A2-luokka” toinen alakohta seuraavasti:

”Jos moottoripyörässä on polttomoottori, moottorin sylinteritilavuuden on oltava vähintään 250 cm³.”

PÄÄTÖKSET

KOMISSION PÄÄTÖS (EU) 2020/613,

annettu 7 päivänä helmikuuta 2020,

toimenpiteestä SA.17653 – C36/2007 (ex NN 25/2007), jonka Saksa on myöntänyt Deutsche Post AG:n hyväksi

(tiedoksiannettu numerolla C(2020) 593)

(Ainoastaan saksankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 108 artiklan 2 kohdan 1 alakohdan,

ottaa huomioon sopimuksen Euroopan talousalueesta ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa edellä mainittujen artiklojen mukaisesti ⁽¹⁾ ja ottaa huomioon nämä huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

1.1 Tiivistelmä asiaa koskevista valtioneuvoston menettelyistä

1.1.1 Menettelyn aloittamisesta tehty päätös

- (1) United Parcel Service, jäljempänä 'UPS', teki vuonna 1994 kantelun, jossa se väitti, että Deutsche Bundespost Postdienstille, jäljempänä 'Postdienst', oli myönnetty sääntöjenvastaista tukea.
- (2) Komissio aloitti 23 päivänä lokakuuta 1999 muodollisen tutkintamenettelyn useista valtion toimenpiteistä, joita olivat korvausmaksut yleispalveluvelvoitteesta, valtioneuvoston tuki ja vuosina 1995–1999 maksetut eläketuet, jäljempänä 'menettelyn aloittamisesta tehty päätös'.
- (3) Menettelyn aloittamisesta tehty päätös on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ⁽²⁾. Komissio kehotti asianomaisia esittämään huomautuksensa.
- (4) Saksa toimitti asiaa koskevat huomautuksensa 16 päivänä syyskuuta 1999.
- (5) Menettelyn aloittamisesta tehdyn päätöksen julkaisemisen jälkeen komissio sai huomautuksia 14 asianomaiselta osapuolelta. Nämä huomautukset toimitettiin Saksan liittohallitukselle 15 päivänä joulukuuta 1999 päivätyllä kirjeellä, jotta se voisi ottaa niihin kantaa.
- (6) Saksa vastasi 1 päivänä helmikuuta 2000 päivätyllä kirjeellä, joka kirjattiin saapuneeksi 2 päivänä helmikuuta 2000.

⁽¹⁾ EYVL C 306, 23.10.1999, s. 25.

⁽²⁾ EYVL C 306, 23.10.1999, s. 25.

1.1.2 Vuoden 2002 päätös

- (7) Komissio teki 19 päivänä kesäkuuta 2002 päätöksen 2002/753/EY⁽³⁾, jäljempänä 'vuoden 2002 päätös', jossa se totesi, että Postdientin ja sen seuraajan Deutsche Post AG:n (jäljempänä 'DPAG', Postdienst ja DPAG yhdessä jäljempänä 'Deutsche Post') hinnat ovelta ovelle -pakettipalvelujen alalla olivat palvelukohtaisia lisäkustannuksia alhaisemmat ja että tämä aggressiivinen hintapolitiikka ei kuulunut Deutsche Postin yleispalveluvelvoitteen piiriin.
- (8) Komission näkemyksen mukaan tästä toimintatavasta aiheutuneet 572 miljoonan euron tappiot rahoitettiin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', 106 ja 107 artiklan vastaisesti viime kädessä valtion varoista, joita Deutsche Postille kohdennettiin eri tavoin (esimerkiksi valtion korvaukset sisaryhtiö Deutsche Bundespost Telekomilta, jäljempänä 'Telekom', lainojen valtiontakaukset ja valtion tuki postivirkamiesten eläkkeiden rahoittamiseen).
- (9) Vuoden 2002 päätöksen johdosta Saksa vaati DPAG:tä maksamaan sisämarkkinoille soveltumattoman 572 miljoonan euron valtiontuen takaisin. Deutsche Post valitti päätöksestä yhteisöjen tuomioistuimiin.

1.1.3 Muut vuoden 2002 päätöksen jälkeen tehdyt kantelut

- (10) UPS teki 13 päivänä toukokuuta 2004 uuden kantelun, jonka mukaan Deutsche Postille oli vuoden 2002 päätöksen jälkeen myönnetty sääntöjenvastaisia tukia. UPS katsoo kantelussa, että vuoden 2002 päätöksessä ei ollut tutkittu kaikkia alkuperäisessä vuoden 1994 kantelussa esille tuotuja toimenpiteitä ja että Deutsche Postille myönnetyt taloudelliset edut olivat selvästi suuremmat kuin valtiontukisäännösten vastainen 572 miljoonan euron tuki. UPS:n mukaan Deutsche Post oli käyttänyt valtion varoja pakettiliiketoimintansa laajentamiseen (esimerkiksi ostamalla muita yrityksiä) sekä siihen, että se myi tytäryhtiöilleen, pankkipalvelualalla toimineelle Postbank AG:lle, jäljempänä 'Postbank' ja toiminimellä DHL pakettipalveluja yritysasiakkaille tarjonneelle Deutsche Post Euro Express GmbH & Co OHG:lle palveluja kohtuuttoman alhaisilla siirtohinnoilla.
- (11) Komissio lähetti Saksalle tietopyynnön 9 päivänä marraskuuta 2004 ja 1 päivänä huhtikuuta 2005. Saksa lähetti vastauksensa 2 päivänä joulukuuta 2004 ja 3 päivänä kesäkuuta 2005.
- (12) TNT Post AG & Co KG, jäljempänä 'TNT', teki 16 päivänä heinäkuuta 2004 kantelun, jossa myös se väitti Deutsche Postin myyneen palveluja kohtuuttoman alhaisilla siirtohinnoilla Postbankille. TNT väitti, että Postbank oli maksanut saamistaan palveluista ainoastaan muuttuvat kustannukset, kun Deutsche Post oli rahoittanut jakeluverkoston yhteiset kiinteät kustannukset kokonaan kirjemonopolinsa tuotoilla.
- (13) Komissio lähetti Saksalle asiaa koskevan tietopyynnön 11 päivänä marraskuuta 2004 ja 25 päivänä huhtikuuta 2005. Saksa lähetti vastauksensa 17 päivänä joulukuuta 2004 ja 23 päivänä kesäkuuta 2005.

1.1.4 Menettelyn laajentamisesta vuonna 2007 tehty päätös

- (14) Saatuaan uusia kanteluja komissio ilmoitti Saksalle vuonna 1999 käynnistetyn menettelyn laajentamisesta 12 päivänä syyskuuta 2007 päivätyllä kirjeellä⁽⁴⁾, jäljempänä 'menettelyn laajentamisesta vuonna 2007 tehty päätös'.
- (15) Menettelyn laajentamisesta vuonna 2007 tehdyn päätöksen tarkoituksena oli sisällyttää menettelyyn uudet komissiolle ilmoitetut tiedot ja tutkia huolellisesti kaikki valtion Deutsche Postin hyväksi toteuttamista toimenpiteistä mahdollisesti johtuvat kilpailun vääristymät.
- (16) Saksa esitti huomautuksensa 14 päivänä joulukuuta 2007, ja Deutsche Post valitti menettelyn laajentamisesta vuonna 2007 tehdystä päätöksestä⁽⁵⁾. UPS ja TNT esittivät huomautuksensa 16 päivänä marraskuuta 2007. Saksan pyydettyä määrärajan pidennystä 20 päivänä joulukuuta 2007 maan liittohallitus esitti 12 päivänä maaliskuuta 2008 huomautuksensa UPS:n ja TNT:n huomautuksista.

⁽³⁾ Komission päätös 2002/753/EY, tehty 19 päivänä kesäkuuta 2002, Saksan liittotasavallan toimenpiteistä Deutsche Post AG:n hyväksi (EYVL L 247, 14.9.2002, s. 27).

⁽⁴⁾ EUVL C 245, 19.10.2007, s. 21.

⁽⁵⁾ Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.12.2011, Deutsche Post v. komissio, T-421/07, ECLI:EU:T:2011:720.

1.1.5 Komission 17 päivänä heinäkuuta 2008 esittämä tietopyyntö

- (17) Komissio lähetti Saksalle 17 päivänä heinäkuuta 2008 tietopyynnön, joka koski kaikkia tutkimuksen kohteena olevia valtiontukitoimenpiteitä ja sisälsi kyselylomakkeen Deutsche Postin tuotoista ja kustannuksista vuosina 1989–2007. Saksa pyysi 5 päivänä elokuuta 2008 tarkemmin määrittelemätöntä määrääjän pidennystä, koska sen oli ennen vastauksen antamista tarkistettava tiettyjen tietojen saatavuus.
- (18) Komissio antoi 12 päivänä elokuuta 2008 selvityksen siitä, miksi Deutsche Postin tuotot ja kustannukset vuosilta 1989–2007 olisi tutkittava, ja edellytti edelleen pyydettyjen tietojen toimittamista.
- (19) Saksa väitti 14 päivänä elokuuta 2008 päivätyssä ilmoituksessaan uudelleen, ettei Deutsche Postin tuottojen ja kustannusten tutkimiseen vuoden 1994 jälkeiseltä ajanjaksolta ole mitään syytä. Komissio ilmoitti 22 päivänä elokuuta 2008 varaavansa itselleen oikeuden velvoittaa Saksa päätöksellä antamaan tiedot neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 (6) 10 artiklan 3 kohdan nojalla, jollei se toimita vaadittuja tietoja.
- (20) Saksa toimitti 2 päivänä lokakuuta 2008 uuden oikeudellisen lausunnon tulokset, joilla se pyrki tukemaan kantaansa, jonka mukaan kirjanpito-tietojen analysointi vuoden 1994 jälkeiseltä ajalta ei ollut välttämätöntä ja vuodet 1990–1994 muodostavat asianmukaisen tutkinta-ajanjakson.
- (21) Saksa toimitti 28 päivänä lokakuuta 2008 tietoja valtiontakauksesta ja eläketoimenpiteestä.

1.1.6 Lokakuun 30 päivänä 2008 tehty tietojen antamista koskeva välipäätös

- (22) Komissio ei hyväksynyt Saksan väitteitä ja piti kiinni siitä, että analyysi oli tarpeen vuoteen 2007 saakka, jotta toteutettujen valtion toimenpiteiden kilpailuoikeudelliset vaikutukset voitaisiin arvioida täysimääräisesti. Lähetettyään muistutuskirjeet 12 ja 22 päivänä elokuuta 2008 komissio teki 30 päivänä lokakuuta 2008 tietojen antamista koskevan välipäätöksen, jolla Saksa kehoitettiin virallisesti toimittamaan kaikki vaadittavat kirjanpito-tiedot vuosilta 1989–2007.
- (23) Saksa ja Deutsche Post hakivat muutosta tietojen antamista koskevaan välipäätökseen (7).
- (24) Saksa toimitti 27 päivänä marraskuuta 2008 vaaditut kirjanpito-tiedot vuosilta 1989–1994. Joulukuun 5 ja 16 päivänä 2008 se esitti ajantasaistetut tiedot 27 päivänä marraskuuta 2008 toimittamistaan kirjanpito-tiedoista.

1.1.7 Vuosia 1989–2007 koskevien kirjanpito-tietojen toimittaminen

- (25) Sen jälkeen kun 6 päivänä helmikuuta 2009 järjestettiin tapaaminen Saksan toimivaltaisen valtiosihteerin, DPAG:n pääjohtajan sekä kilpailuasioista vastaavan komission jäsenen kesken, Saksa ja Deutsche Post ilmoittivat olevansa valmiita toimittamaan kirjanpito-tiedot vuoden 1994 jälkeiseltä ajalta.
- (26) Saksa toimitti 3 päivänä maaliskuuta 2009 ensimmäisen erän kirjanpito-tietoja koko tutkinnan kohteena olevalta ajanjaksolta 1989–2007.
- (27) Deutsche Postin ja komission yksiköiden edustajat tapasivat Brysselissä 3 päivänä maaliskuuta 2009 sekä Bonnissa 12 päivänä maaliskuuta 2009, 2 päivänä huhtikuuta 2009, 28 päivänä toukokuuta 2009, 23 päivänä kesäkuuta 2009 ja 18 päivänä syyskuuta 2009. Saksa toimitti Deutsche Postin antamia lisätietoja 26 päivänä maaliskuuta 2009, 7 päivänä toukokuuta 2009 ja 22 päivänä kesäkuuta 2009.
- (28) Näiden tapaamisten ja komission yksiköiden 4 päivänä kesäkuuta 2009 ja 30 päivänä heinäkuuta 2009 Deutsche Postille osoittamien kysymysten johdosta Saksa toimitti 9 päivänä heinäkuuta 2009, 31 päivänä heinäkuuta 2009, 17 päivänä elokuuta 2009, 8 päivänä syyskuuta 2009, 10 päivänä syyskuuta 2009 ja 15 päivänä lokakuuta 2009 ajan tasalle saatetut kirjanpito-tiedot ja lisäselvityksiä.

(6) Neuvoston asetukset (EY) N:o 659/1999, annettu 22 päivänä maaliskuuta 1999, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1).

(7) Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.7.2010, Deutsche Post v. komissio, T-570/08, ECLI:EU:T:2010:31, unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.7.2010, Deutsche Post v. komissio, T-571/08, ECLI:EU:T:2010:312, unionin tuomioistuimen tuomio 13.10.2011, Deutsche Post ja Saksa v. komissio, C-463/10 P ja C-475/10 P, ECLI:EU:C:2011:656, unionin yleisen tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtajan määräys 10.5.2012, Saksa v. komissio, T-571/08 RENV, ECLI:EU:T:2012:228, ja unionin yleisen tuomioistuimen tuomio, 12.11.2013, Deutsche Post v. komissio, T-570/08 RENV, ECLI:EU:T:2013:589.

- (29) Komission yksiköt esittivät 16 ja 24 päivänä syyskuuta 2009 lisäkysymyksiä, joihin Saksa vastasi 14 päivänä lokakuuta 2009.

1.1.8 Menettelyn laajentamisesta vuonna 2011 annettu päätös

- (30) Komissio ilmoitti 10 päivänä toukokuuta 2011 päivätyllä kirjeellä (*) Saksalle päätöksestään laajentaa toistamiseen vuonna 1999 käynnistettyä ja vuonna 2007 laajennettua menettelyä SEUT-sopimuksen 108 artiklan 2 kohdan mukaisesti tutkiakseen perusteellisesti eläketuet, joita Deutsche Post sai vuodesta 1995 alkaen, jäljempänä 'menettelyn laajentamisesta vuonna 2011 annettu päätös'.
- (31) Saksan pyydettyä määräajan pidennystä 23 päivänä toukokuuta 2011 maan liittohallitus esitti 29 päivänä heinäkuuta 2011 huomautuksensa.
- (32) UPS esitti huomautuksensa 4 päivänä lokakuuta 2011. Free and Fair Post Initiative toimitti huomautuksensa 5 päivänä lokakuuta 2011, Bundesverband Internationaler Express und Kurierdienste, jäljempänä 'BIEK', puolestaan 7 päivänä lokakuuta 2011. Komissio välitti asianomaisten huomautukset Saksalle 13 päivänä lokakuuta 2011.
- (33) Saksa otti kantaa kolmansien osapuolten huomautuksiin 14 päivänä marraskuuta 2011.
- (34) Komissio toimitti 18 päivänä marraskuuta 2011 uuden tietopyynnön, joka koski eläkeoikeuksien rahoittamisen yksityiskohtia vuoden 2007 jälkeisenä aikana. Saksa vastasi 2 ja 19 päivänä tammikuuta 2012 päivätyillä kirjeillä. Komissio toimitti Saksalle 16 päivänä joulukuuta 2011 Charles River Associates -yrityksen laatiman lausunnon tuoton määrittämisestä (*), johon Saksa otti kantaa 16 päivänä tammikuuta 2012.

1.1.9 Vuoden 2012 päätös

- (35) Komissio teki 25 päivänä tammikuuta 2012 päätöksen 2012/636/EU (¹⁰), jäljempänä 'vuoden 2012 päätös'.
- (36) Komissio katsoi päätöksessään, että eläkeoimenpide on sääntöjenvastaista ja valtiontukisäännösten vastaista tukea. ja määräsi, että tuki on perittävä takaisin ajanjaksolta, joka ulottuu 1 päivästä tammikuuta 2003 aina siihen saakka, että suhteellinen etu on kokonaan poistettu. Tukien osalta komissio päätteli, ettei valtiontukisäännösten vastaisten tukien määrää voitu määrittää vuosilta 1995–2002. Näin ollen komissio ei määrännyt tukien takaisinperinnästä kyseisen ajanjakson osalta.
- (37) Valtion korvausten osalta komissio totesi, että Saksa on myöntänyt ne sääntöjenvastaisesti ja rikkonut siten SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohtaa mutta että ne soveltuvat sisämarkkinoille. Valtiontakauksen osalta komissio päätteli, että se on SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan ja 108 artiklan 3 kohdan mukainen voimassa oleva tuki Deutsche Postin hyväksi.

1.2 Tiivistelmä asiaa koskevista tuomioistuimenmenettelyistä

1.2.1 Vuoden 2002 päätöksen kumoaminen

- (38) Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi vuonna 2008 antamassaan tuomiossa (¹¹) vuoden 2002 päätöksen, koska komissio ei ollut analysoinut kattavasti kaikkia yleispalveluihin liittyviä tuottoja ja kustannuksia sen toteamiseksi, oliko Deutsche Post saanut liian pientä tai liian suurta korvausta.
- (39) Tämän johdosta Saksa maksoi takaisinperityn 572 miljoonan euron valtiontuen ja siitä kertyneet korot takaisin Deutsche Postille.
- (40) Unionin tuomioistuin hylkäsi 2 päivänä syyskuuta 2010 valituksen, jonka komissio oli tehnyt yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomiosta (¹²).

(*) EUVL C 263, 7.9.2011, s. 4.

(*) Charles River Associatesin lausunto, maaliskuu 2011, Estimating a reasonable profit margin for provision of letter services; Belgia esitti tämän lausunnon valtiontukiasiassa SA.14588 – valtiontuki bpostin hyväksi.

(¹⁰) Komission päätös 2012/636/EU, annettu 25 päivänä tammikuuta 2012, toimenpiteestä C 36/07 (ex NN 25/07), jonka Saksa on myöntänyt Deutsche Post AG:n hyväksi (EUVL L 289, 19.10.2012, s. 1).

(¹¹) Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 1.7.2008, Deutsche Post v. komissio, T-266/02, ECLI:EU:T:2008:235.

(¹²) Unionin tuomioistuimen tuomio 2.9.2010, komissio v. Deutsche Post, C-399/08 P, ECLI:EU:C:2010:481.

1.2.2 Menettelyn laajentamisesta vuonna 2007 tehdyn päätöksen kumoaminen

- (41) Deutsche Post haki muutosta menettelyn laajentamisesta vuonna 2007 tehtyyn päätökseen ja esitti, että vuoden 2002 päätöksen myötä oli syntynyt perusteltu luottamus siihen, ettei komissio aloittaisi tutkimuksiaan uudelleen.
- (42) Unionin yleinen tuomioistuin jätti kanteen tutkimatta 8 päivänä joulukuuta 2011 antamallaan tuomiolla ⁽¹³⁾ sillä perusteella, että menettelyn laajentamisesta vuonna 2007 tehty päätös koski samoja toimenpiteitä, jotka olivat olleet menettelyn aloittamisesta tehdyn päätöksen kohteena.
- (43) Unionin tuomioistuin kumosi unionin yleisen tuomioistuimen vuonna 2011 antaman tuomion menettelyn laajentamisesta vuonna 2007 tehdystä päätöksestä 24 päivänä lokakuuta 2013 antamallaan tuomiolla ⁽¹⁴⁾ ja palautti asian unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi.
- (44) Unionin yleinen tuomioistuin kumosi menettelyn laajentamisesta vuonna 2007 tehdyn päätöksen 18 päivänä syyskuuta 2015 antamallaan tuomiolla ⁽¹⁵⁾. Kyseisestä tuomiosta ei ole valitettu.

1.2.3 Vuoden 2012 päätöksen osittainen kumoaminen

- (45) Unionin yleinen tuomioistuin kumosi vuoden 2012 päätöksen 1 ja 4 artiklan 14 päivänä heinäkuuta 2016 antamallaan tuomiolla ⁽¹⁶⁾ ja totesi, ettei komissio ollut osoittanut Deutsche Postin saaneen etua. Kyseisestä tuomiosta ei ole valitettu.
- (46) Vuoden 2012 päätöksen jäljelle jäävästä osasta ei ole valitettu.

1.2.4 Menettelyn laajentamisesta vuonna 2011 annetun päätöksen kumoaminen

- (47) Unionin yleinen tuomioistuin kumosi menettelyn laajentamisesta vuonna 2011 annetun päätöksen 10 päivänä huhtikuuta 2019 antamallaan tuomiolla ⁽¹⁷⁾ ja totesi, että komissio ei ole riittävän selvästi perustellut muodollisen menettelyn aloittamista edun olemassaolon osalta (SEUT-sopimuksen 296 artiklan rikkominen). Kyseisestä tuomiosta ei ole valitettu.

1.3 Vuoden 2012 päätöksen ja menettelyn laajentamisesta vuonna 2011 annetun päätöksen kumoamisen jälkeen saadut huomautukset

- (48) Komissio sai vuoden 2012 päätöksen ja menettelyn laajentamisesta vuonna 2011 annetun päätöksen kumoamisen jälkeen lisähuomautuksia, joita toimittivat UPS 24 päivänä toukokuuta 2019 ja 17 päivänä heinäkuuta 2019 päivätyillä kirjeillä sekä BIEK 31 päivänä toukokuuta 2019 päivätyllä kirjeellä. UPS ja BIEK totesivat kirjeissään olevansa edelleen huolissaan eläketoimenpiteestä ja kehottivat komissiota jatkamaan tutkintaa ja saattamaan sen päätökseen. UPS toimitti lisähuomautuksia 28 päivänä marraskuuta 2019.

2. KUVAAUS TUTKITTAVANA OLEVASTA TOIMENPITEESTÄ

2.1 Tämän päätöksen soveltamisala

- (49) Komissio katsoo, että on tarpeen aluksi selvittää tämän päätöksen soveltamisalaa, kun otetaan huomioon lukuisat komission tekemät päätökset ja se, että osa niistä on sittemmin kumottu.
- (50) Komissio muistuttaa, että se totesi vuoden 2012 päätöksessä seuraavaa:
- a) Valtion korvausten osalta se totesi, että Saksa on myöntänyt ne sääntöjenvastaisesti ja rikkonut siten SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohtaa mutta että ne soveltuvat sisämarkkinoille.
- b) Valtiontakauksen osalta se totesi, että se on SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan ja 108 artiklan 3 kohdan mukainen voimassa oleva tuki Deutsche Postin hyväksi.
- (51) Vuoden 2012 päätöksen näistä toteamuksista ei ole valitettu, joten päätös on edelleen voimassa.

⁽¹³⁾ Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.12.2011, Deutsche Post v. komissio, T-421/07, ECLI:EU:T:2011:720.

⁽¹⁴⁾ Unionin tuomioistuimen tuomio 24.10.2013, C-77/12 P, Deutsche Post v. komissio, ECLI:EU:C:2013:695.

⁽¹⁵⁾ Union yleisen tuomioistuimen tuomio 18.9.2015, Deutsche Post v. komissio, T-421/07 RENV, ECLI:EU:T:2015:654.

⁽¹⁶⁾ Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.7.2016, Saksa v. komissio, T-143/12, ECLI:EU:T:2016:406.

⁽¹⁷⁾ Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 10.4.2019, Deutsche Post v. komissio, T-388/11, ECLI:EU:T:2019:237.

- (52) Lisäksi komissio huomauttaa, että tuomioistuimet kumosivat menettelyn laajentamisesta vuonna 2007 tehdyn päätöksen ja menettelyn laajentamisesta vuonna 2011 annetun päätöksen.
- (53) Edellä esitetyn perusteella tutkintamenettely koskee yksinomaan menettelyn aloittamisesta tehdyssä päätöksessä kuvattuja maksuja.
- (54) Menettelyn aloittamisesta tehdyn päätöksen kohteena ovat erityisesti seuraavat seikat:
- a) Deutsche Postin vuosina 1995–1999 (Deutsche Postin yksityistämisen yhteydessä perustettuun) eläkerahastoon vuosittain maksamat 4 miljardia Saksan markkaa (noin 2,05 miljardia euroa)
 - b) eläkerahaston 8,2 miljardin Saksan markan (noin 4,19 miljardin euron) alijäämä, joka oli kertynyt vuoteen 1999 mennessä, kun huomattava määrä Deutsche Postin työntekijöitä oli siirtynyt varhaiseläkkeelle ja
 - c) se, että Saksa on korjannut alijäämän Saksan valtiovarainministerin 18 päivänä tammikuuta 1999 ilmoittamalla tavalla.
- (55) Edellä kuvattu eläkeoimenpide on edellä esitetyn perusteella tämän päätöksen kohteena.

2.2 Eläkeoimenpide vuosina 1995–1999

- (56) Suuri osa Deutsche Postin eläkkeelle jääneiden virkamiesten eläkkeistä rahoitettiin vuodesta 1995 alkaen eläkeoimenpiteellä, joka perustui entisen Deutsche Bundespostin työntekijöihin sovellettavasta työoikeudesta annettuun lakiin ⁽¹⁸⁾ (Postpersonalrechtsgesetz (PostPersRG)), jäljempänä 'PostPersRG'. Jotta eläkeoimenpiteen vaikutuksia voitaisiin käsitellä kattavasti 5 jaksossa olevassa arvioinnissa, seuraavissa jaksoissa kuvataan tarkemmin virkamiesten sosiaalietuuksia ja sosiaaliturvamaksuja ja verrataan niitä yksityisten palkansaajien pakolliseen sosiaaliturvajärjestelmään.

2.2.1 Virkamiesten sosiaalietuudet

- (57) Virkamiehillä on oikeus eläkkeeseen sekä terveydenhuolto- ja sairauden hoitoa koskevaan tukeen. Deutsche Postin virkamiehille myönnetään samat etuudet kuin kaikille muille virkamiehille.
- a) Liittovaltion ja osavaltioiden virkamiesten ja tuomareiden eläkkeistä 24 päivänä elokuuta 1976 annetun lain (Gesetz über die Versorgung der Beamten und Richter in Bund und Ländern, Beamtenversorgungsgesetz (BeamtVG)) ⁽¹⁹⁾ 14 §:n mukaan eläkkeen määräksi vahvistetaan etukäteen tietty prosenttiosuus virkamiehen viimeisestä palkasta.
 - b) Virkamiehillä on oikeus saada 50–70 prosentin korvaus terveydenhuolto- ja hoitokustannuksista ja heidän on vastattava itse vain tämän osuuden ylittävistä kustannuksista. Terveydenhuolto- ja hoitokustannusten tarkka jakautuminen riippuu eri tekijöistä kuten lasten lukumäärästä. Virkamiehet voivat ottaa vapaaehtoisen lisävakuutuksen tai maksaa osuutensa terveydenhuolto- ja hoitokustannuksista itse.

2.2.2 Postdientin virkamiesten sosiaalietuuksien rahoitus vuosina 1989–1994

- (58) Vuonna 1989 toteutetun ensimmäisen postiuudistuksen jälkeen Postdientin, Telekomien ja Postbankin oli Deutsche Bundespostin toiminnan järjestämisestä annetun lain (Gesetz über die Unternehmensverfassung der Deutschen Bundespost, Postverfassungsgesetz (PostVerfG)) ⁽²⁰⁾ 54 §:n 2 momentin mukaan rahoitettava täysimääräisesti eläkkeelle jääneiden virkamiesten eläkemaksut ja terveydenhuoltokustannukset, jotka kullekin yritykselle kohdennettiin yksittäisten virkamiesten aiemman toiminnan perusteella.
- (59) Tämän säännöksen mukaan virkamiesten oikeus kohdistuu entiseen tapaan valtioon, mutta tämä voi vaatia koko summaa takaisin Postdientiltä, Telekomilta tai Postbankilta.

⁽¹⁸⁾ Posti- ja telepalvelujen uudelleenjärjestelystä 14 päivänä syyskuuta 1994 annetun lain (Gesetz zur Neuordnung des Postwesens und der Telekommunikation, Postneuordnungsgesetz (PTNeuOG)), Bundesgesetzblatt (BGBl.) 1994, osa I, n:o 61, s. 2325, 4 artikla.

⁽¹⁹⁾ BGBl. 1976, osa I, n:o 111, s. 2485.

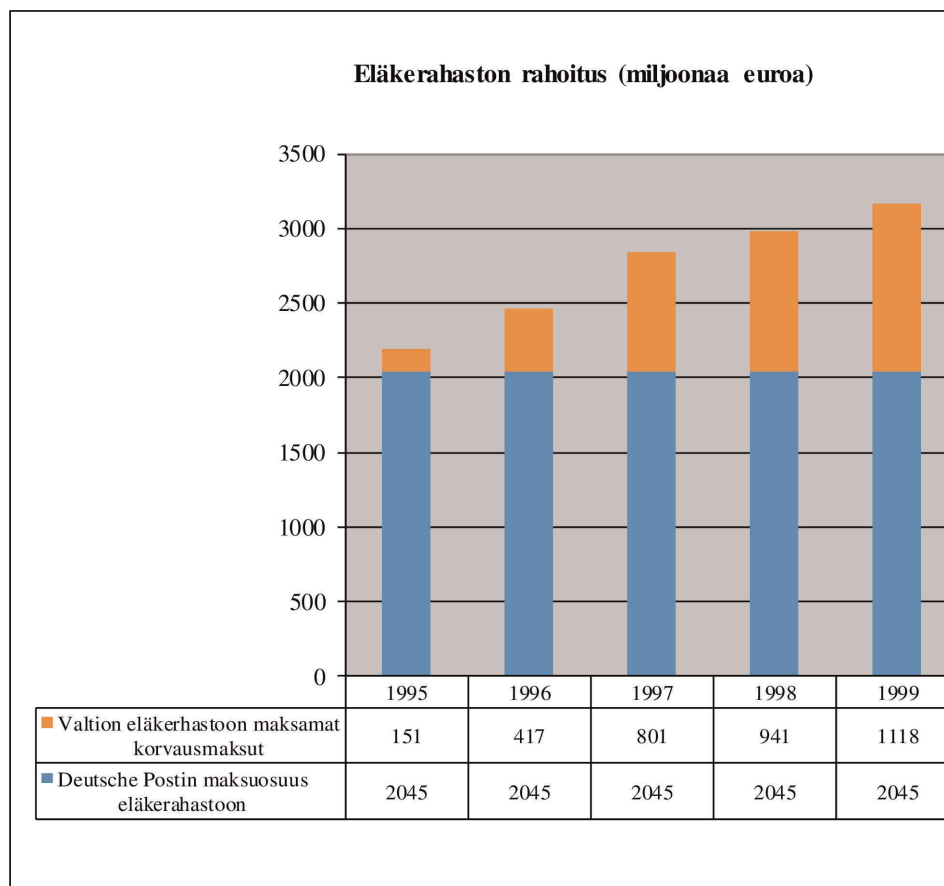
⁽²⁰⁾ Postitoiminnan ja televiestinnän sekä Deutsche Bundespostin uudelleenjärjestelystä 8 päivänä kesäkuuta 1989 annetun lain (Gesetz zur Neustrukturierung des Post- und Fernmeldewesens und der Deutschen Bundespost, Poststrukturgesetz, (PostStruktG)), BGBl. 1989, osa I, n:o 25, s. 1026, 1 artikla.

2.2.3 DPAG:n virkamiesten sosiaalietuuksien rahoitus vuodesta 1995 alkaen

- (60) Vuonna 1994 toteutetun posti- ja telepalvelujen uudistuksen yhteydessä (posti- ja telepalvelujen uudelleenjärjestelyä koskeva laki) virkamiehet, jotka olivat työskennelleet Postdienstin palveluksessa, siirrettiin PostPersRG:n 2 §:n 1 momentin nojalla DPAG:n alaisuuteen. Tässä yhteydessä virkamiehet säilyttivät PostPersRG:n 2 §:n 3 momentin nojalla oikeudellisen asemansa. DPAG:lle siirtyivät PostPersRG:n 1 §:n 1 momentin nojalla liittovaltiolta kaikki työnantajalle kuuluvat oikeudet ja velvollisuudet sekä PostPersRG:n 2 §:n 3 momentin nojalla myös kaikkia virkamiesten taloudellisuonteisia vaateita koskeva maksu- ja kustannusvelvoite.
- (61) PostPersRG:n 15 §:n nojalla eläke- ja terveydenhuoltoetuuksien maksaminen eläkkeellä oleville virkamiehille siirtyi vastaperustetun Deutsche Postin virkamiesten eläkerahaston vastuulle. Deutsche Postin, Telekomien ja Postbankin eläkerahastot yhdistettiin 1 päivänä heinäkuuta 2001 Postbeamtenversorgungskassen, jäljempänä 'eläkerahasto', hoidettaviksi.
- (62) Deutsche Postin oli maksettava PostPersRG:n 16 §:n 1 momentin nojalla eläkerahastoon vuosina 1995–1999 vuosittain 2,045 miljardin euron osuus eli yhteensä 10,225 miljardia euroa.
- (63) PostPersRG:n 16 §:n 2 momentin mukaan eläketoimenpide kattoi jäljelle jäävän alijäämän (toisin sanoen eläkkeelle jääneille virkamiehille maksettujen eläkkeiden ja Deutsche Postin eläkerahastoon maksaman osuuden välisen erotuksen). Eläketoimenpiteen suuruus nousi vuoden 1995 151 miljoonasta eurosta 1,118 miljardiin euroon vuonna 1999.
- (64) Kuvissa 1 ja 2 esitetään Deutsche Postin ja Saksan valtion eläkerahastoon suorittamat maksut absoluuttisina lukuina ja prosenttiosuksina.

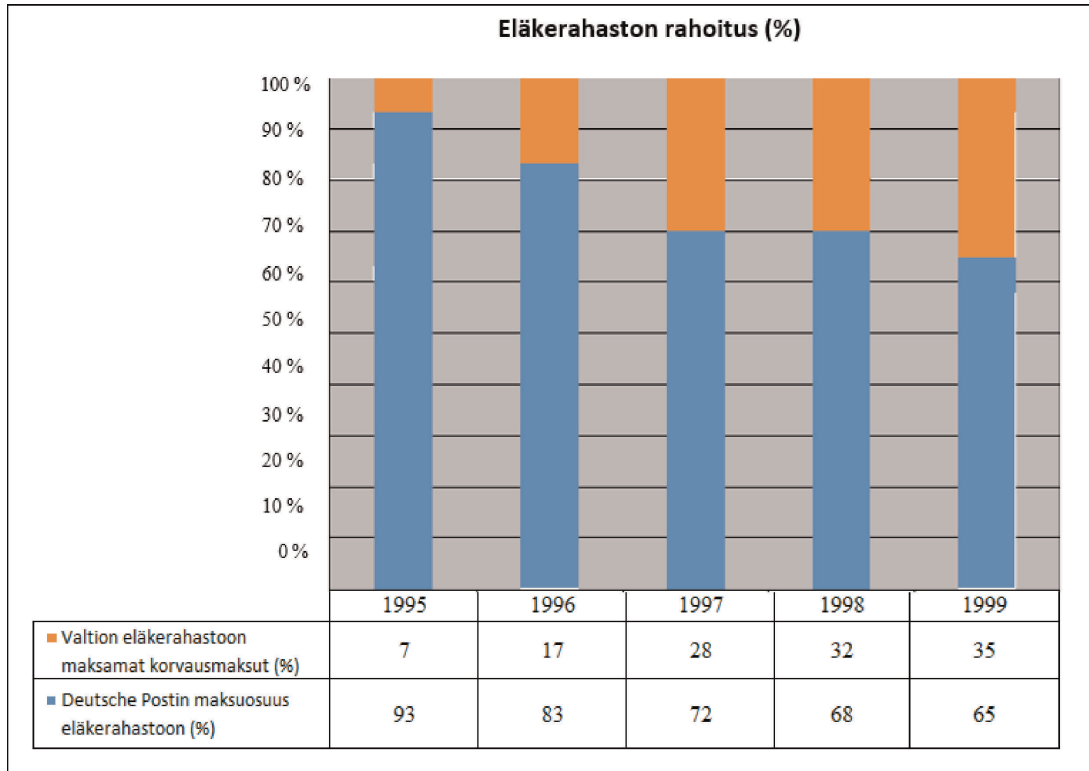
Kuva 1

Eläkerahaston rahoitus (miljoonaa euroa)

Kuva 2

Maksuosuudet eläkerahastoon (%)

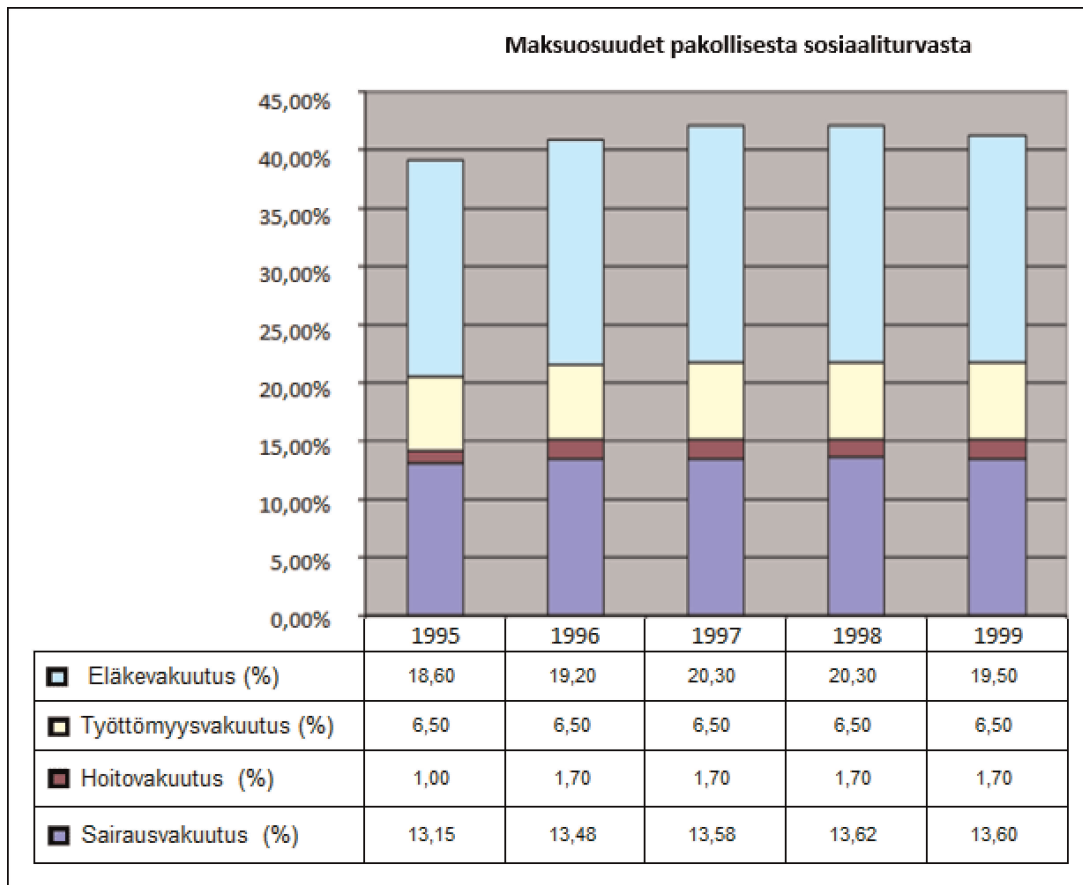
2.2.4 Yksityisten palkansaajien pakollinen sosiaaliturvajärjestelmä ja Deutsche Postin palveluksessa olevien yksityisten palkansaajien lisäeläkevakuutus

- (65) Yksityiset palkansaajat ovat velvollisia olemaan sosiaaliturvan piirissä, ja heillä on oltava neljä pakollista sosiaalivakuutusta: eläke-, työttömyys-, sairaus- ja hoitovakuutus ⁽²¹⁾. Pakollisissa sosiaaliturvajärjestelmissä on eläke-, sairaus- ja hoitovakuutuksen osalta erilainen vakuutusuoja kuin virkamiehiin sovellettavassa järjestelmässä:
- Eläkkeen suuruutta ei lasketa prosentiosuutena viimeisestä kuukausipalkasta vaan koko työuran keskipalkasta.
 - Sairaus- ja hoitovakuutuksen menot katetaan kokonaan.
- (66) Myös sosiaalietuuksien rahoittamisessa on merkittäviä eroja verrattuna virkamiehiin sovellettaviin säännöksiin.
- Pakollinen sosiaaliturva rahoitetaan palkansaajan työelämässä olon aikana maksetuin työntekijä- ja työnantajamaksuin, jäljempänä 'pakolliset sosiaaliturvamaksut'.
 - Pakolliseen sosiaaliturvajärjestelmään suoritettava kokonaismaksuosuus jaetaan virallisesti työntekijän ja työnantajan osuuteen, jotka kumpikin ovat noin puolet edellä mainitusta kokonaismaksuosuudesta.
 - Työnantajalla on virallinen velvollisuus maksaa pakollisen sosiaaliturvan kokonaismaksuosuus sosiaaliturvarahastoihin.
- (67) Jäljempänä olevassa kuvassa 3 esitetään yksityisten palkansaajien pakolliseen sosiaaliturvajärjestelmään vuosina 1995–1999 suoritettut maksuosuudet.

⁽²¹⁾ Eläkevakuutuksesta säädetään sosiaaliturvalain kuudennessa osassa (das sechste Sozialgesetzbuch (SGB VI)), työttömyysvakuutuksesta sosiaaliturvalain kolmannessa osassa (SGB III), sairausvakuutuksesta sosiaaliturvalain viidennessä osassa (SGB V) sekä hoitovakuutuksesta hoidon tarpeen kattamista koskevasta vakuutuksesta 26 päivänä toukokuuta 1994 annetussa laissa (Pflegeversicherungsgesetz (PflegeVG)) (BGBl. 1994, osa I, n:o 30, s. 1014) sekä sosiaaliturvalain yhdennessätoista osassa (SGB XI).

Kuva 3

Maksuosuudet pakollisesta sosiaaliturvasta (prosenttiosuutena yksityisen palkansaajan bruttopalkasta)

- (68) Kuvasta 3 käy ilmi, että pakolliseen sosiaaliturvajärjestelmään suoritettavat maksuosuudet olivat noin 39–42 prosenttia bruttopalkasta (bruttopalkka = nettopalkka + työntekijän osuus). Koska työnantajan ja työntekijän osuus muodostavat kumpikin noin puolet pakolliseen sosiaaliturvajärjestelmään suoritettavasta kokonaismaksuosuudesta, kummankin maksuosuus oli noin 19–21 prosenttia bruttopalkasta.

- (69) Deutsche Postin yksityiset palkansaajat saivat pakollisen sosiaaliturvan lisäksi lisäeläkevakuutuksen. Ennen vuotta 1997 palvelukseen otetuille yksityisille palkansaajille tarjottiin lisäeläkevakuutus, jonka ansiosta heidän oli mahdollista saada virkamieseläkettä vastaava eläke. Lisäeläkevakuutus kattoi näin ollen eron yksityisten palkansaajien pakolliseen sosiaaliturvaan perustuvan eläkkeen (joka vastaa tiettyä prosenttiosuutta koko työuran keskipalkasta) ja virkamieseläkkeen (joka vastaa tiettyä prosenttiosuutta viimeisestä palkasta) välillä. Tarkat säännökset asiasta sisältyvät Deutsche Bundespostin eläkelaitoksen perussääntöön.

3. MENETTELYN ALOITTAMISEN PERUSTEET

- (70) Komissio katsoi menettelyn aloittamisesta tekemässään päätöksessä Deutsche Postin mahdollisesti saaneen etua siitä, että valtio kattoi vuoteen 1999 saakka kertyneen alijäämän, jonka syynä oli Deutsche Postin virkamiesten laajamittainen varhaiseläkkeelle jääminen vuosina 1995–1999.
- (71) Komissio ei näin ollen voinut toimenpidettä alustavasti tarkasteltuaan päätellä, että toimenpide ei ole valtiontukea.
- (72) Komissio päätyi alustavan tarkastelunsa perusteella esittämään menettelyn aloittamisesta tehdyssä päätöksessä myös epäilynsä siitä, soveltuuko toimenpide sisämarkkinoille.

4. ASIANOMAISTEN ESITTÄMÄT MERKITYKSELLISET HUOMAUTUKSET

- (73) Monet eri asianomaiset toimittivat huomautuksia, jotka koskivat menettelyn aloittamisesta tehtyä päätöstä, menettelyn laajentamisesta vuonna 2007 tehtyä (sitemmin kumottua) päätöstä ja menettelyn laajentamisesta vuonna 2011 annettua (sitemmin kumottua) päätöstä.
- (74) Tässä jaksossa esitetään yhteenveto huomautuksista, jotka katsotaan merkityksellisiksi kyseessä olevan toimenpiteen (vuosien 1995–1999 eläketoimenpiteen) arvioinnin kannalta ottamatta huomioon huomautuksia, jotka on saatu muita toimenpiteitä ja/tai vuoden 1999 jälkeisen ajan eläketoimenpidettä koskeneiden aiempien tutkimusten yhteydessä.

4.1 Kolmansien osapuolten huomautukset

- (75) The British Post Officen mielestä DPAG:lle kertyneiden eläkevelvoitteiden kattaminen tilanteessa, jossa 25 prosenttia sen työntekijöistä oli siirtynyt varhaiseläkkeelle, oli valtiontukea. The Post Office huomauttaa, että nämä eläkevelvoitteet olisi ollut rahoitettava myymällä liikeomaisuutta.
- (76) UPS katsoo, että Deutsche Post sai etua siitä, että se vapautettiin osittain ennen vuotta 1995 voimassa olleista maksuvelvoitteista. Koska tavanomaisten toiminnanharjoittajien on hoidettava omat eläkekustannuksensa itse, Deutsche Post on ollut kilpailijoitaan paremmassa asemassa.
- (77) UPS katsoo huomautuksessaan, jonka se toimitti 28 päivänä marraskuuta 2019 (kun unionin yleinen tuomioistuin oli antanut vuonna 2019 tuomion, jolla kumottiin menettelyn laajentamisesta vuonna 2011 annettu päätös), että komission olisi jatkettava eläketoimenpiteen tutkimista ja tehtävä valtiontukisääntöjen mukainen eläketoimenpiteen arviointi erityisesti asiassa Orange annetun tuomion ⁽²²⁾ (eikä Combis-oikeuskäytännön ⁽²³⁾) perusteella. UPS katsoo lisäksi, että komission olisi jopa Combis-oikeuskäytännön perusteella tultava siihen tulokseen, että eläketoimenpide on sisämarkkinoille soveltumatonta tukea.

4.2 Saksan huomautukset

- (78) Saksan näkemyksen mukaan valtio oli avustanut eläkerahastoa vain sen verran, kuin oli tarpeen valtion DPAG:lle aiheuttaman objektiivisen haitan korvaamiseksi.

⁽²²⁾ Unionin tuomioistuimen tuomio 26.10.2016, Orange v. komissio, C-211/15 P, ECLI:EU:C:2016:798.

⁽²³⁾ Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 16.3.2004, Danske Busvognmænd v. komissio, T-157/01, ECLI:EU:T:2004:76.

- (79) Valtion velvollisuuksiin kuuluu Saksan mukaan ilman muuta myös niiden virkamiesten varhaiseläkkeen rahoittaminen, jotka oli otettu palvelukseen ennen DPAG:n yksityistämistä. DPAG joutui osaltaan rahoittamaan eläkerahastoa, mistä sille syntyi tavallisuudesta poikkeavia erityiskustannuksia. Kun valtio kattoi osan eläkevelvoitteista, DPAG:lle korvattiin vain osa valtion DPAG:lle aiheuttamasta objektiivisesta haitasta. Siksi valtion eläkerahastoon maksama osuus ei Saksan mielestä merkinnyt etua DPAG:lle, eikä tämä korvaustoimenpide myöskään vääristänyt kilpailua tai kauppaa.
- (80) Saksa vetoaa *Combus*-oikeuskäytäntöön⁽²⁴⁾ ja katsoo, että valtion maksut, joita myönnettiin aiemmin valtion omistuksessa olleiden yleispalvelun tarjoajien yksityistämisen yhteydessä eläkekustannusten kattamiseksi ja jotka ylittävät yksityisten kilpailijoiden tavallisesti maksaman määrän, eivät ole tukea. Saksa katsoo, että Deutsche Postin virkamiesten sosiaalietuuksia olisi verrattava kilpailijoiden sosiaalietuuksiin, jotta voidaan arvioida, onko kyse valtiontuesta.

5. ELÄKETOIMENPITEEN VALTIONTUKISÄÄNTÖJEN MUKAINEN ARVIOINTI

- (81) SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan mukaan ”jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu sisämarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan”.
- (82) Toimenpide voidaan katsoa valtiontueksi, jos se täyttää kaikki seuraavat neljä edellytystä: a) jäsenvaltio rahoittaa toimenpiteen valtion varoista b) se antaa tietyille yrityksille tai tuotannonaloille valikoivan taloudellisen edun c) etu vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua ja d) toimenpide vaikuttaa EU:n sisäiseen kauppaan.
- (83) Eläketoimenpide perustuu *PostPersG*:n 16 §:ään, ja se rahoitetaan valtion talousarviosta, joten se on valtion toimenpide ja se myönnetään SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla valtion varoista. Koska eläketoimenpide on toteutettu vain Deutsche Postin vapauttamiseksi osittain virkamiesten eläkekuluista aiheutuvasta rasitteesta, ja sen myötä se hyödyttää loppujen lopuksi Deutsche Postia, se on valikoiva.

5.1 Taloudellisen edun olemassaolo

5.1.1 Taloudellisen edun olemassaolon arviointiin sovellettava menetelmä

- (84) Saksa on *Combus*-oikeuskäytännön perusteella sitä mieltä, ettei eläketoimenpiteestä seuraa taloudellista etua, koska toimenpide vapautti Deutsche Postin alan keskiarvosta poikkeavista eläkekustannuksista.
- (85) Komissio hylkäsi vuonna 2012 tekemässään päätöksessä Saksan väitteen, jonka mukaan edun olemassaoloa on arvioitava *Combus*-oikeuskäytännön perusteella.
- (86) Komissio katsoo kuitenkin, että ottaen huomioon vuoden 2012 päätöksen ja menettelyn laajentamisesta vuonna 2011 annetun päätöksen kumoamisen se on SEUT-sopimuksen 266 artiklan mukaan ja unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-143/12⁽²⁵⁾ ja asiassa T-388/11⁽²⁶⁾ antamien tuomioiden mukaan velvollinen soveltamaan eläketoimenpiteen osalta *Combus*-oikeuskäytäntöä. SEUT-sopimuksen 266 artiklan 1 kohdan mukaan ”Toimielimen ..., jonka säädös on julistettu mitättömäksi tai jonka laiminlyönti on julistettu perussopimusten vastaiseksi, on toteutettava Euroopan unionin tuomioistuimen tuomion täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet.”
- (87) Unionin yleinen tuomioistuin totesi 14 päivänä heinäkuuta 2016 antamassaan tuomiossa, ”ettei pelkkä väite siitä, että eläkekustannukset ovat yritysten vastattavaksi tavanomaisesti kuuluvia kustannuksia, riitä nyt käsiteltävässä asiassa osoittamaan, että kyseessä on tosiasiallisesti Deutsche Postille myönnetty taloudellinen etu. Komissio, jolla olisi ollut velvollisuus todistaa edun olemassaolo, ei sitä kyennyt täyttämään ja on siten tehnyt oikeudellisen virheen.”⁽²⁷⁾

⁽²⁴⁾ Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 16.3.2004, *Danske Busvognmænd v. komissio*, T-157/01, ECLI:EU:T:2004:76, 57 kohta.

⁽²⁵⁾ Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.7.2016, *Saksa v. komissio*, T-143/12, ECLI:EU:T:2016:406.

⁽²⁶⁾ Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 10.4.2019, *Deutsche Post v. komissio*, T-388/11, ECLI:EU:T:2019:237.

⁽²⁷⁾ Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.7.2016, *Saksa v. komissio*, T-143/12, ECLI:EU:T:2016:406, 154 kohta.

- (88) Edellä esitetyn perusteella komissio soveltaa Combus-oikeuskäytäntöä tutkiessaan, onko Deutsche Postille mahdollisesti aiheutunut etua, koska se katsoo, toisin kuin UPS, että sen on arvioitava eläkeoimenpide valtiontukisääntöjen mukaisesti Combus-oikeuskäytännön eikä asiassa Orange annetun tuomion⁽²⁸⁾ perusteella. Komissio katsoo erityisesti, että sen velvollisuutta soveltaa SEUT-sopimuksen 266 artiklan 1 kohdan mukaisesti Combus-oikeuskäytäntöä (ks. johdanto-osan 86 kappale) eläkeoimenpiteeseen nyt käsiteltävänä olevassa asiassa, ei kyseenalaisteta sillä perusteella, että koska unionin tuomioistuin poikkosi Orange-tuomiossa Combus-tuomion perustana olleesta oikeudellisesta lähestymistavasta, ei Combus-oikeuskäytäntöä voitaisi sen vuoksi enää soveltaa vastaaviin toimenpiteisiin.

5.1.2 Edun olemassaolo nyt käsiteltävässä asiassa

- (89) Ottaen huomioon, että Combus-oikeuskäytäntöä voidaan soveltaa nyt käsiteltävässä asiassa, komissio tutkii, oliko Saksa myöntänyt Deutsche Postille taloudellista etua sen kilpailijoihin verrattuna ottamalla vastatakseen vuosiksi 1995–1999 vahvistetun kiinteämääräisen maksun ja Deutsche Postin entisten virkamiesten eläkekustannusten kokonaismäärän välisen erotuksen.
- (90) Komissio etenee mahdollisen edun olemassaoloa tutkiessaan kolmen seuraavan vaiheen mukaisesti:
- a) se määrittää aluksi muiden kirje- ja pakettitoimialan yritysten bruttopalkkaan perustuvien sosiaaliturvamaksujen suuruuden
 - b) sen jälkeen se toteaa, kuinka suuria bruttopalkkaan perustuvia sosiaaliturvamaksuja Deutsche Post maksaa virkamiehistään
 - c) lopuksi se vertaa kummassakin tapauksessa tulokseksi saatuja määriä keskenään.

5.1.2.1 Muiden kirje- ja pakettitoimialan yritysten sosiaaliturvamaksujen suuruus

5.1.2.1.1 Vertailuosuuden laskenta

- (91) Yksityisten kilpailijoiden on maksettava tuotoistaan sekä työnantajan että työntekijän osuus sosiaaliturvamaksuista valtiolle. Kuten kuvasta 3 käy ilmi, vuosina 1995–1999 pakolliseen sosiaaliturvajärjestelmään suoritettu kokonaismaksuosuus oli noin 39–42 prosenttia bruttopalkasta. Pakolliseen sosiaaliturvajärjestelmään suoritettut työnantajien ja työntekijöiden maksuosuudet olivat kumpikin 19–21 prosenttia bruttopalkasta (ks. johdanto-osan 68 kappale).
- (92) Virkamiehillä – toisin kuin yksityisillä palkansaajilla – ei ole velvollisuutta maksaa sosiaaliturvamaksuosuutta sairaus- ja hoitovakuutusjärjestelmään, vaan heidän on itse katettava 30–50 prosenttia omista terveydenhuolto- ja hoitokustannuksistaan (esim. yksityisen lisävakuutuksen avulla). Virkamiesten terveydenhuolto- ja hoitokustannuksistaan maksaman 30–50 prosentin maksuosuuden osalta voidaan tosin lähteä siitä, että sen taloudelliset vaikutukset vastaavat hyvin pitkälle yksityisten palkansaajien maksuosuutta pakollisesta sairaus- ja hoitovakuutuksesta⁽²⁹⁾.
- (93) Virkamiehet eivät myöskään maksa osuuksia pakolliseen eläke- ja työttömyysvakuutukseen. Deutsche Postin maksaman osuuden olisi näin ollen oltava suurempi kuin yksityisten työnantajien osuus ja katettava kaikki eläke- ja työttömyysvakuutus-kustannukset sekä virkamiesten jäljelle jäävät terveydenhuolto- ja hoitokustannukset.
- (94) Deutsche Postin sosiaaliturvamaksuosuuksien vertailuosuuden, jäljempänä 'vertailuosuus', on siis katettava kokonaismaksuosuudet (kokonaismaksuosuus = työnantajan + työntekijän osuus) eläke- ja työttömyysvakuutuksesta sekä työnantajan osuus sairaus- ja hoitovakuutuksesta.
- (95) Kuten taulukosta 1 ilmenee, vertailuosuus vuosina 1995–1999 oli 32–34,5 prosenttia yksityisten palkansaajien bruttopalkasta.

⁽²⁸⁾ Unionin tuomioistuimen tuomio 26.10.2016, Orange v. komissio, C-211/15 P, ECLI:EU:C:2016:798.

⁽²⁹⁾ Koska yksityisten palkansaajien työntekijäosuus pakollisesta sairaus- ja hoitovakuutuksesta on noin puolet pakolliseen sosiaaliturvajärjestelmään suoritettavasta kokonaismaksuosuudesta (ks. johdanto-osan 68 kappale), voidaan olettaa, että virkamiehille aiheutuvat kustannukset yksityisestä lisävakuutuksesta, joka kattaa 30–50 prosenttia kuluista, vastaavat hyvin pitkälle yksityisten palkansaajien maksuja.

Taulukko 1

Deutsche Postin sosiaaliturvamaksuosuuksien vertailuosuus

	1995	1996	1997	1998	1999
Työnantajan osuus	19,49	20,01	21,07	21,07	20,77
Sairausvakuutus	6,44	6,48	6,82	6,82	6,82
Hoitovakuutus	0,50	0,68	0,85	0,85	0,85
Työttömyysvakuutus	3,25	3,25	3,25	3,25	3,25
Eläkevakuutus	9,30	9,60	10,15	10,15	9,85
Työntekijän osuus	12,55	12,85	13,40	13,40	13,10
Työttömyysvakuutus:	3,25	3,25	3,25	3,25	3,25
Eläkevakuutus:	9,30	9,60	10,15	10,15	9,85
Deutsche Postin vertailuosuus	32,04	32,86	34,47	34,47	33,87

5.1.2.1.2 Bruttopalkkaperusteen laskenta

- (96) Koska Deutsche Postin virkamiehistä maksamien sosiaaliturvamaksujen olisi vastattava suuruudeltaan pakollisia sosiaaliturvamaksuja, on tärkeää, että Deutsche Postiin sovelletaan vastaavaa maksutasoa ja että tämä maksutaso myös lasketaan vastaavan bruttopalkkaperusteen mukaan.
- (97) Tämän vuoksi on määritettävä virkamiesten bruttopalkka, jäljempänä 'virkamiesten bruttopalkka', jonka avulla saadaan käyttöön yksityisten palkansaajien bruttopalkkaa vastaava bruttopalkkaperuste.
- (98) Oletuksena on, että virkamiesten maksuosuudet terveydenhuolto- ja hoitokustannuksista vastaavat yksityisten palkansaajien maksuosuuksia pakollisesta sairaus- ja hoitovakuutuksesta (ks. johdanto-osan 92 kappale). Tämän vuoksi bruttopalkkaperustetta ei ole tarpeen mukauttaa tältä osin. Koska virkamiehet eivät kuitenkaan maksa osuuksia eläke- ja työttömyysvakuutukseen (ks. johdanto-osan 93 kappale), varsinaista palkkaa (eli tosiasiassa palkkakustannuksia) olisi korotettava kertoimella, jossa otetaan huomioon yksityisten palkansaajien pakolliseen eläke- ja työttömyysvakuutukseen maksamat osuudet.
- (99) Varsinainen palkka muunnetaan seuraavan kaavan avulla bruttopalkaksi, joka vastaa yksityisen palkansaajan bruttopalkkaa:

$$\text{Virkamiesten bruttopalkka} = \text{varsinainen palkka} * \frac{100}{100 - (\text{palkansaajan maksut työttömyys- ja eläkevakuutukseen})}$$

- (100) Vuoteen 1997 sovellettuna kaavasta saataisiin seuraava tulos:

$$\text{Virkamiesten bruttopalkka} = \text{varsinainen palkka} * \frac{100}{(100 - (3,25 + 10,15))} = \text{varsinainen palkka} * 1,15$$

- (101) Kun tarkastellaan esimerkiksi vuoden 1997 maksuosuuksien tasoa, virkamiesten bruttopalkka on 15 prosenttia suurempi kuin heidän varsinainen palkkansa.

5.1.2.2 Deutsche Postin virkamiehistään maksamien bruttopalkkaan perustuvien sosiaaliturvamaksujen määrittäminen

5.1.2.2.1 Vertailuasuuteen vertaamisesta tulokseksi saatava etu

- (102) Deutsche Postin oli maksettava PostPersRG:n 16 §:n 1 momentin nojalla eläkerahastoon vuosina 1995–1999 vuosittain 2,045 miljardin euron osuudet eli yhteensä 10,225 miljardia euroa.
- (103) Tämän perusteella ja ottaen huomioon edellä olevat näkökohdat voidaan laskea Deutsche Postin vuosina 1995–1999 suorittamat bruttopalkkaan perustuvat sosiaaliturvamaksut ja verrata niitä johdanto-osan 97 kappaleessa määritettyyn vertailuasuuteen.

Taulukko 2

Deutsche Postin suorittamat bruttopalkkaan perustuvat sosiaaliturvamaksut ja vertailuasuus

	1995	1996	1997	1998	1999
Deutsche Postin eläkerahastoon maksama osuus (miljardia euroa)	2,045	2,045	2,045	2,045	2,045
Virkamiesten nettopalkat (miljardia euroa)	3,522	2,992	2,712	2,581	2,288
Virkamiesten bruttopalkat (miljardia euroa)	4,050	3,441	3,119	2,968	2,631
Deutsche Postin maksama osuus (prosenttiosuutena bruttopalkoista)	50	59	66	69	78
Vertailuasuus (%)	31,93	33,29	34,44	34,46	33,85

- (104) Laskelmasta ei käy ilmi, että Deutsche Post olisi saanut etua, koska sen maksut olivat suuremmat kuin laskettu vertailuasuus.

5.1.2.2.2 Vertailuasuuteen vertaamisesta tulokseksi saatu etu, jossa otetaan huomioon maksujen sääntelyn mahdolliset vaikutukset

- (105) Komissio katsoi vuoden 2012 päätöksen johdanto-osan 332–338 kappaleessa, että Deutsche Postin perimien maksujen sääntely on merkityksellinen tekijä määritettäessä Deutsche Postin tosiasiallisesti maksamia bruttopalkkaan perustuvia sosiaaliturvamaksuja sekä arvioitaessa eläkeoimenpiteen oikeasuhteisuutta.
- (106) Komissio perusteli näkemystään sillä, että Deutsche Post voi 22 päivänä joulukuuta 1997 annetun postilain (Postgesetz), jäljempänä 'PostG' ⁽³⁰⁾, 20 §:n 1 ja 2 momentin mukaan vaatia, että postialan sääntelyviranomaisen, määrittäessään yksinoikeudesta ja hintasäännellyistä palveluista kertyvien tuottojen sallittua suuruutta, sisällyttää käyttäjille siirrettäviin kustannuksiin "alan keskiarvosta poikkeavat sosiaaliturvakustannukset" sekä yleispalvelun tehokkaasta tarjoamisesta aiheutuvat kustannukset.
- (107) Postialan sääntelyviranomaisen otti tämän menetelmän ensimmäistä kertaa huomioon vuoden 2002 hintakattopäätöksessä (jota alettiin soveltaa 1 päivänä tammikuuta 2003) ja hyväksyi "alan keskiarvosta poikkeavat sosiaaliturvakustannukset" myös vuoden 2007 ja vuoden 2011 hintakattopäätöksessä. Komissio katsoi, että Deutsche Postin tosiasiallisesti maksamat maksuosuudet sosiaaliturvakustannuksista olivat taloudellisesta näkökulmasta näin ollen pienemmät kuin sen oletettu maksuosuus eläkerahastoon. Tämän toteamuksen perusteella komissio pystyi vuoden 2012 päätöksessään määrittämään ja ilmaisemaan määrällisesti sisämarkkinoille soveltumattoman tuen takaisin perittävän määrän ajanjaksolta, joka ulottuu 1 päivästä tammikuuta 2003 aina siihen saakka, että suhteellinen etu oli kokonaan poistettu.

⁽³⁰⁾ BGBl. 1997, osa I, n:o 88, s. 3294.

- (108) Tätä päätöstä ja siten vuosien 1995–1999 eläkeoimenpiteen valtiontukisääntöjen mukaista arviointia varten voitaisiin selvittää, olisiko Combis-oikeuskäytäntöä soveltamalla toteutettavan edun olemassaolon arvioinnin puitteissa otettava huomioon Deutsche Postin perimien maksujen sääntelyn mahdolliset vaikutukset määrittäessä Deutsche Postille eläkeoimenpiteestä mahdollisesti aiheutunutta etua.
- (109) Komissio katsoo, että maksujen sääntelyn mahdollisilla vaikutuksilla ei kuitenkaan missään tapauksessa ole merkitystä, kun otetaan huomioon tässä päätöksessä arvioitavan toimenpiteen ajallinen soveltamisala eli vuodet 1995–1999.
- (110) Kuten komissio huomautti vuoden 2012 päätöksessä⁽³¹⁾, postialan sääntelyviranomaisen teki ensimmäisen hintakattopäätöksensä, jossa otettiin huomioon PostG:ssa tarkoitettua ”alan keskiarvosta poikkeavat sosiaaliturvakuuttannukset”, vasta vuonna 2002 ajanjaksolle 2003–2007. Vuotta 2003 edeltäneen ajanjakson osalta komissio totesi kuitenkin, ettei vuosina 1995–2002 voimassa olleiden säänneltyjen maksujen oikeusperustasta ole voitu täysin varmasti päätellä, miten toimivaltaiset viranomaiset tekivät etukäteen päätöksen säänneltyjen maksujen koostumuksesta⁽³²⁾. Tämän perusteella komissio huomautti, että koska sillä ei ole todisteita sosiaaliturvamaksujen osatekijöistä, se ei voinut määrittää bruttopalkkaan perustuvien sosiaaliturvamaksujen suuruutta ottamalla huomioon Deutsche Postin perimien maksujen sääntelyn⁽³³⁾. Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli vuoden 2012 päätöksessä, ettei se pystynyt määrittämään eikä ilmaisemaan määrällisesti vuosina 1995–2002 myönnetyn sisämarkkinoille soveltumattoman tuen määrää⁽³⁴⁾.
- (111) Komissio katsoo, että tässä päätöksessä sovelletaan edellä esitettyjä näkökohtia yhtäläisesti Combis-oikeuskäytäntöä soveltamalla toteutettavaan mahdollisen edun olemassaolon arviointiin eli johdanto-osan 90 kappaleessa esitettyyn vertailuun. Koska komissio ei mittavista ponnisteluista huolimatta pysty ilmaisemaan määrällisesti maksujen sääntelyn mahdollisia vaikutuksia Deutsche Postin virkamiehistään maksamiin sosiaaliturvamaksuihin, se ei pysty määrittämään edun olemassaoloa tällä perusteella.

5.2 Taloudellisen edun olemassaoloa koskevat päätelmät

- (112) Jos komissio rajoittaa arviointinsa Deutsche Postin eläkerahastoon maksamien maksujen ja vastaavan vertailuarvon väliseen välittömään vertailuun, ei Deutsche Postille voida katsoa aiheutuneen etua, kuten edellä esitetyistä näkökohdista käy ilmi. Vaikka komission arviointi ulotettaisiinkin koskemaan myös Deutsche Postin perimien maksujen sääntelyn mahdollisia vaikutuksia siinä tapauksessa, että se olisi perusteltua, ei konkreettista etua silti voitaisi määrittää, ilmaista määrällisesti eikä kytkeä eläkeoimenpiteeseen vuosien 1995–1999 osalta.
- (113) Edellä esitetyn perusteella komissio päättelee, ettei se voi todeta, että Deutsche Postin hyväksi vuosina 1995–1999 toteutettu eläkeoimenpide olisi aiheuttanut toiminnanharjoittajalle SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua etua. Koska ei voida osoittaa edun olemassaoloa, joka on yksi valtiontuen kumulatiivisista tunnusmerkeistä, komissio toteaa, ettei eläkeoimenpiteeseen sisällynyt valtiontukea.

6. PÄÄTELMÄT

- (114) Komissio toteaa, että Saksan vuosina 1995–1999 toteuttama eläkeoimenpide ei ole SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Saksan Deutsche Postin hyväksi vuosina 1995–1999 toteuttama eläkeoimenpide ei ole Euroopan toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.

⁽³¹⁾ Päätös 2012/636/EU, johdanto-osan 332 kappale.

⁽³²⁾ Ks. edellinen alaviite, johdanto-osan 329 kappale.

⁽³³⁾ Ks. edellinen alaviite, johdanto-osan 329 kappale.

⁽³⁴⁾ Ks. edellinen alaviite, johdanto-osan 408 kappale.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Saksan liittotasavallalle.

Tehty Brysselissä 7 päivänä helmikuuta 2020.

Komission puolesta
Margrethe VESTAGER
Johtava varapuheenjohtaja

EUROOPAN KESKUSPANKIN PÄÄTÖS (EU) 2020/614,**annettu 30 päivänä huhtikuuta 2020,****kolmannesta kohdennettujen pitempiäikaisten rahoitusoperaatioiden sarjasta annetun päätöksen (EU) 2019/1311 muuttamisesta (EKP/2020/25)**

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 127 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön ja erityisesti sen 3.1 artiklan ensimmäisen luetelmakohdan, 12.1 artiklan, 18.1 artiklan toisen luetelmakohdan ja 34.1 artiklan toisen luetelmakohdan,

ottaa huomioon eurojärjestelmän rahapolitiikan kehyksen täytäntöönpanosta 19 päivänä joulukuuta 2014 annetut suuntaviivat (EU) 2015/510 (yleisasiakirjasuuntaviivat) (EKP/2014/60) (*),

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Suuntaviivojen (EU) 2015/510 (EKP/2014/60) 1 artiklan 4 kohdan mukaan Euroopan keskuspankin (EKP) neuvosto voi milloin tahansa muuttaa niitä keinoja, välineitä, vaatimuksia, kriteerejä ja menettelyjä, joilla eurojärjestelmän rahapoliittisia operaatioita toteutetaan.
- (2) Hintavakauden ylläpitämistä koskevan tehtävänsä mukaisesti EKP:n neuvosto hyväksyi 22 päivänä heinäkuuta 2019 Euroopan keskuspankin päätöksen (EU) 2019/1311 (EKP/2019/21) ⁽¹⁾, jonka tarkoituksena on tukea edullisten pankkilainaehtojen säilymistä ja rahapolitiikan elvyttävää mitoitusta jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro. Tässä päätöksessä säädettiin kolmannesta kohdennettujen pitkäaikaisten rahoitusoperaatioiden sarjasta (jäljempänä TLTRO III -ohjelma), joka toteutetaan syyskuun 2019 ja maaliskuun 2021 välisenä ajanjaksona.
- (3) Tukeakseen pankkien lainanannon kohdentumista koronavirustaudin (COVID-19) leviämisestä eniten kärsiville, erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille, EKP:n neuvosto päätti 12 päivänä maaliskuuta 2020 tiettyjen TLTRO III -operaatioiden keskeisten parametrien muuttamisesta. EKP:n neuvosto hyväksyi 16 päivänä maaliskuuta 2020 Euroopan keskuspankin päätöksen (EU) 2020/407 (EKP/2020/13) ⁽²⁾, jolla pannaan täytäntöön osa näistä muutoksista. Nyt hyväksytty päätös on tarpeen, jotta voidaan panna täytäntöön EKP:n neuvoston päättämät lisämuutokset, erityisesti säätää kaikkiin TLTRO III operaatioihin sovellettavien korkojen tilapäisestä alentamisesta sekä alentaa lainanantoa koskevaa kynnysarvoa tietyin edellytyksin.
- (4) Lainanantoa koskevan kynnysarvon alentamisen osalta EKP:n neuvosto päätti 12 päivänä maaliskuuta 2020, että kynnysarvo tulisi laskea 0 prosenttiin 1 päivän huhtikuuta 2020 ja 31 päivän maaliskuuta 2021 välisenä ajanjaksona. Jotta voitaisiin myös ottaa huomioon pankkien lainananto alkaen jo siitä ajankohdasta, jona koronavirustaudin (COVID-19) aiheuttama kriisi käynnistyi Euroopassa, tämän ajanjakson alkua tulisi 30 päivänä huhtikuuta tehdyn päätöksen mukaisesti siirtää 1 päivään maaliskuuta 2020, kuitenkin niin, että sen päätyminen säilyy ennallaan 31 päivänä maaliskuuta 2021. Jotta lisäksi voitaisiin ottaa huomioon pankkien antolainauksen odotettu lasku 1 päivän maaliskuuta 2020 jälkeen, kantatietojen vertailuarvon poikkeaman määrä lasketaan 2,5 prosentista 1,15 prosenttiin suurimman mahdollisen alennuksen saamiseksi aiemmat lainanannon kriteerit huomioon ottaen.
- (5) Lisäksi EKP:n neuvosto päätti 30 päivänä huhtikuuta 2020 täydentävästä ja väliaikaisesta korkojen alentamisesta tietyin edellytyksin kaikissa TLTRO III -operaatioissa, jotta lisättäisiin tukea luottojen myöntämiseksi kotitalouksille ja yrityksille laaja-alaisen talouden häiriöiden ja kasvavan epävarmuuden vallitessa.

(*) Euroopan unionin julkaisuohje antaa tämän numeron, kun päätös on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä. EUVL L 91, 2.4.2015, s. 3.

⁽¹⁾ Euroopan keskuspankin päätös (EU) 2019/1311, annettu 22 päivänä heinäkuuta 2019, kolmannesta kohdennettujen pitempiäikaisten rahoitusoperaatioiden sarjasta (EKP/2019/21) (EUVL L 204, 2.8.2019, s. 100).

⁽²⁾ Euroopan keskuspankin päätös (EU) 2020/407, annettu 16 päivänä maaliskuuta 2020, kolmannesta kohdennettujen pitempiäikaisten rahoitusoperaatioiden sarjasta annetun päätöksen (EU) 2019/1311 muuttamisesta (EKP/2020/13) (EUVL L 80, 17.3.2020, s. 23).

- (6) Jotta näitä mukautettuja parametreja voitaisiin soveltaa välittömin vaikutuksin, tämän päätöksen pitäisi tulla voimaan viipymättä.
- (7) Päätös (EU) 2019/1311 (EKP/2019/21) olisi näin ollen muutettava vastaavasti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutokset

Muutetaan päätös (EU) 2019/1311 (EKP/2019/21) seuraavasti:

1. Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

a) korvataan seuraavat määritelmät:

”(1) 'nettolainanannon vertailuarvolla' tarkoitetaan huomioon otettavan nettolainanannon määrää, joka osallistujan on ylitettävä toisella vertailujaksolla ja valinnaisesti erityisellä vertailujaksolla, jotta sen lainoihin voidaan soveltaa korkoa, joka on sovellettavaa alkuperäistä korkoa alempi ja joka lasketaan 4 artiklassa ja liitteessä I vahvistettujen periaatteiden ja yksityiskohtaisten säännösten mukaisesti”;

”(12) 'korkokannustimen muutoksella' tarkoitetaan mahdollista korkokannan alennusta, jota sovelletaan TLTRO III -operaatioiden nojalla lainaksi otettuihin määriin, ilmaistuna osuutena keskimääräisestä poikkeamasta enimmäiskoron ja asianomaisen vähimmäiskoron välillä ja laskettuna liitteessä I vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti”;

b) lisätään seuraavat määritelmät:

”(23) 'asianomaisen TLTRO III -operaation jäljellä olevalla voimassaoloajalla' tarkoitetaan jaksoa kyseisen TLTRO III -operaation suorituspäivästä 23 päivään kesäkuuta 2020 ja jaksoa 24 päivästä kesäkuuta 2021 sen maturiteettiin tai aikaistettuun takaisinmaksupäivään, soveltuvin osin, eli erityinen korkojakso pois lukien;

(24) 'erityisellä korkojaksolla' tarkoitetaan 24 päivän kesäkuuta 2020 ja 23 päivän kesäkuuta 2021 välistä ajanjaksoa;

(25) 'erityisellä vertailujaksolla' tarkoitetaan 1 päivän maaliskuuta 2020 ja 31 päivän maaliskuuta 2021 välistä ajanjaksoa.”.

2. Korvataan 5 artikla seuraavasti:

”5 artikla

Korko

1. Osallistujien, joiden huomioon otettava nettolainananto erityisen vertailujakson aikana on yhtä suuri tai suurempi kuin niiden nettolainanannon vertailuarvo, kussakin TLTRO III -operaatiossa lainaamiin määriin sovellettava korko lasketaan seuraavasti, jollei 6 artiklan 3 a kohdassa asetetusta edellytyksestä johdu muuta:

- a) erityisen korkojakson aikana korko on yhtä suuri kuin kyseisen ajanjakson talletusmahdollisuuden keskikorko vähennettynä 50 peruspisteellä. Tästä seuraava korko on joka tapauksessa on enintään miinus 100 peruspistettä; ja
- b) asianomaisen TLTRO III -operaation jäljellä olevan voimassaoloajan korko on yhtä suuri kuin talletusmahdollisuuden keskikorko asianomaisen TLTRO III -operaation voimassaoloaikana.

2. Osallistujien, joiden huomioon otettava nettolainananto alittaa niiden nettolainanannon vertailuarvon erityisen vertailujakson aikana mutta joiden huomioon otettava nettolainananto ylittää niiden nettolainanannon vertailuarvon toisen vertailujakson aikana, kussakin TLTRO-III -operaatiossa lainaamiin määriin sovellettava korko lasketaan seuraavasti:

- a) erityisen korkojakson aikana korko on alempi seuraavista koroista: i) perusrahoitusoperaatioiden keskikorko kyseisen jakson aikana, vähennettynä 50 peruspisteellä ja ii) korko, joka lasketaan sen mukaan, mikä on poikkeama kantatietojen vertailuarvosta b alakohdan mukaisesti; ja

b) asianomaisen TLTRO III -operaation jäljellä olevana voimassaoloaikana koron on oltava alempi kuin perusrahoitusoperaatioiden keskiporkko asianomaisen TLTRO III -operaation voimassaoloaikana, ja se voi olla yhtä alhainen kuin talletusmahdollisuuden keskiporkko asianomaisen TLTRO III -operaation voimassaoloaikana, riippuen kantatietojen vertailuarvoa koskevasta poikkeamasta.

3. Osallistujien, joiden huomioon otettava nettolainananto alittaa niiden nettolainanannon vertailuarvon sekä erityisen vertailujakson että myös toisen vertailujakson aikana, kussakin TLTRO III -operaatiossa lainaamiin määriin sovellettava korko lasketaan seuraavasti:

a) erityisen korkojakson aikana korko on yhtä suuri kuin kyseisen ajanjakson perusrahoitusoperaatioiden keskiporkko vähennettynä 50 peruspisteellä ja

b) asianomaisen TLTRO III -operaation jäljellä olevana voimassaoloaikana korko on yhtä suuri kuin asianomaisen TLTRO III -operaation voimassaoloaikana toteutettujen perusrahoitusoperaatioiden keskiporkko.”

4. Tarkemmat tiedot koron laskemisesta esitetään liitteessä I. Lopulliset korot ja niiden laskennan perusteena olevat asiaankuuluvat tiedot ilmoitetaan osallistujille EKP:n verkkosivuilla julkaistun TLTRO III -operaatioita koskevan ohjeellisen aikataulun mukaisesti.

5. Korko maksetaan erissä kunkin TLTRO III -operaation maturiteetin päättyessä tai aikaistetun takaisinmaksun yhteydessä siten kuin 5 a artiklassa soveltuvin osin säädetään.

6. Jos osallistujan on sen johdosta, että kansallinen keskuspankki käyttää sopimus- tai sääntelyjärjestelyjensä mukaan käytettävissä olevia keinoja, maksettava takaisin TLTRO III -operaatioissa lainattuja määriä ennen kuin kantatietojen vertailuarvon poikkeama ja siihen perustuva mahdollinen korkokannustimen muutos on annettu tiedoksi kyseiselle osallistujalle, tämän osallistujan TLTRO III -operaatioissa lainaamiin määriin sovellettava korko on a) erityisen korkojakson aikana yhtä suuri kuin perusrahoitusoperaatioiden keskiporkko kyseisellä ajanjaksolla, vähennettynä 50 peruspisteellä ja b) asianomaisen TLTRO III -operaation jäljellä olevana voimassaoloaikana yhtä suuri kuin perusrahoitusoperaatioiden keskiporkko kyseisen TLTRO III -operaation voimassaoloaikana siihen päivämäärään saakka, jona kansallinen keskuspankki vaatii takaisinmaksua. Jos takaisinmaksua vaaditaan sen jälkeen, kun kantatietojen vertailuarvon poikkeamasta ja siitä mahdollisesti seuranneesta korkokannustimen muutoksesta on ilmoitettu osallistujalle, kyseisen osallistujan kussakin TLTRO III -operaatiossa lainaamiin määriin sovellettava korko vahvistetaan 1–3 kohdan mukaisesti.”.

3. Muutetaan 6 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan b alakohhta seuraavasti:

”b) i) toiseen vertailujaksoon ja ii) valinnaisesti erityiseen vertailujaksoon liittyvät tiedot sovellettavan koron määrittämiseksi (jäljempänä ’toinen raportti’).”;

b) lisätään 3 a kohta seuraavasti:

”3 a. Osallistujien, jotka aikovat hyödyntää mahdollisuutta 5 artiklan 1 kohdassa vahvistettuihin korkoihin, on toisessa raportissa toimitettava tätä varten erikseen erityistä vertailujaksoa koskevat tiedot sekä näitä tietoja koskevan tilintarkastajan arvioinnin tulokset 6 artiklan 6 kohdan b alakohdan mukaisesti. Jos nämä edellytykset eivät täyty, osallistujien lainaamiin määriin sovellettava korko lasketaan 5 artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti. Erityiseen vertailujaksoon ja/tai sitä koskevan tilintarkastajan arvioinnin tuloksiin liittyvien tietojen toimittamatta jättämiseen ei sovelleta seuraamuksia.”;

c) korvataan 6 kohdan ensimmäinen alakohhta seuraavasti:

”6. Kunkin osallistujan on varmistettava, että ulkopuolinen tilintarkastaja arvioi 1–3 a kohdan mukaisesti toimitettujen tietojen laadun seuraavien sääntöjen mukaisesti.”;

d) korvataan 6 kohdan c alakohdan ensimmäinen alakohhta seuraavasti:

”c) tilintarkastajan arviointien painopisteenä on oltava 2, 3 a ja 4 kohdassa vahvistetut vaatimukset. Tilintarkastajan on erityisesti”;

4. Korvataan 7 artiklan 1 kohdan b, d ja e alakohta seuraavasti:

- b) Jos osallistuja ei toimita tilintarkastajan arvioinnin tuloksia ensimmäisestä raportista asianomaiselle kansalliselle keskuspankille EKP:n verkkosivuilla julkaistavan TLTRO III -operaatioiden viitteellisen aikataulun mukaiseen määräpäivään mennessä, sen on maksettava TLTRO III -operaatioissa lainaamansa ja maksamatta olevat määrät kokonaan takaisin seuraavan perusrahoitusoperaation maksupäivänä, jolloin lainattuun määrään sovellettava korko on yhtä suuri kuin perusrahoitusoperaation keskikorko asianomaisen TLTRO III -operaation aikana takaisinmaksupäivään saakka, lukuun ottamatta erityistä korkojaksoa, jonka ajalta sovelletaan kyseisen jakson perusrahoitusoperaatioiden keskikorkoa vähennettynä 50 peruspisteellä.
- d) Jos osallistuja ei toimita tilintarkastajan arvioinnin tuloksia toisesta raportista asianomaiselle kansalliselle keskuspankille sovellettavaan määräpäivään mennessä, korko on yhtä suuri kuin perusrahoitusoperaatioiden keskikorko kunkin asianomaisen TLTRO III -operaation aikana kyseisen osallistujan TLTRO III -operaatioissa lainaamien määrien osalta, lukuun ottamatta erityistä korkojaksoa, jonka ajalta sovelletaan kyseisen jakson perusrahoitusoperaatioiden keskikorkoa vähennettynä 50 peruspisteellä.
- e) Jos osallistuja laiminlyö muulla tavoin 6 artiklan 6 ja 7 kohdassa vahvistetut velvoitteet, korko on yhtä suuri kuin perusrahoitusoperaatioiden keskikorko kunkin asianomaisen TLTRO III -operaation aikana kyseisen osallistujan TLTRO III -operaatioissa lainaamien määrien osalta, lukuun ottamatta erityistä korkojaksoa, jonka ajalta sovelletaan kyseisen jakson perusrahoitusoperaatioiden keskikorkoa vähennettynä 50 peruspisteellä.”.

5. Muutetaan liitteet I ja II tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 5 päivänä toukokuuta 2020.

Tehty Frankfurt am Mainissa 30 päivänä huhtikuuta 2020.

EKP:n neuvoston puolesta
EKP:n puheenjohtaja
Christine LAGARDE

LIITE

Muutetaan liitteet I, II ja TLTRO III -raportointitaulukko B seuraavasti:

1. Korvataan liitteessä I oleva 3 kohta seuraavasti:

”3. Koron laskeminen

A. Olkoon $NL_{Special}$ huomioon otettavan nettolainanannon määrä 1 päivän maaliskuuta 2020 ja 31 päivän maaliskuuta 2021 välisenä erityisenä vertailujaksona.

$$NL_{Special} = NL_{Mar2020} + \dots + NL_{Mar2021}$$

B. Olkoon $NS_{Mar2021}$ määrä, joka saadaan laskemalla yhteen huomioon otettava nettolainananto 1 päivän huhtikuuta 2019 ja 31 päivän maaliskuuta 2021 välisenä ajanjaksona ja huomioon otettava lainakanta 31 päivänä maaliskuuta 2019; tämä lasketaan kaavalla

$$NS_{Mar2021} = OL_{Mar2019} + NL_{Apr2019} + \dots + NL_{Mar2021}.$$

Merkitään nyt EX :llä $NS_{Mar2021}$:n prosentuaalinen poikkeama lainakannan vertailuarvosta 1 päivän huhtikuuta 2019 ja 31 päivän maaliskuuta 2021 välisenä ajanjaksona eli

$$EX = \frac{(NS_{Mar2021} - OAB)}{OAB} \times 100$$

EX pyöristetään lähimpään 15. desimaaliin. Jos OAB on yhtä suuri kuin nolla, EX :n katsotaan olevan yhtä suuri kuin 1,15.

C. Olkoon \overline{MRO}_k TLTRO III -operaation k voimassaoloaikana sovellettava perusrahoitusoperaation (MRO) keskiporkko, ilmaistuna todellisena vuosikorkona, ja olkoon \overline{DF}_k TLTRO III -operaation k voimassaoloaikana sovellettava talletusmahdollisuuden (DF) keskiporkko, jolloin sovellettavaa korkoa tarkastellaan kyseisen TLTRO III -operaation voimassaoloaikana ja ilmaistaan todellisena vuosikorkona eli

$$\overline{MRO}_k = \frac{1}{n_k} \sum_{t=1}^{n_k} MRO_{k,t}$$

$$\overline{DF}_k = \frac{1}{n_k} \sum_{t=1}^{n_k} DF_{k,t}$$

Edellä olevissa yhtälöissä n_k ($k=1, \dots, 7$) on TLTRO III -operaation k päivien lukumäärä, ja jos perusrahoitusoperaatio toteutetaan kiinteäkorkoisena huutokauppana, jossa tarjoukset hyväksytään täysimääräisesti, $MRO_{k,t}$ on TLTRO III -operaation k päivänä t sovellettava perusrahoitusoperaation korko, tai jos perusrahoitusoperaatio toteutetaan vaihtuvakorkoisena huutokauppana, $MRO_{k,t}$ on TLTRO III -operaation k päivänä t sovellettava perusrahoitusoperaation minimitarjoukorko; kaikissa tapauksissa korko ilmaistaan todellisena vuosikorkona. Edellä olevissa yhtälöissä $DF_{k,t}$ on talletusmahdollisuuden korko TLTRO III -operaation k päivänä t , ilmaistuna todellisena vuosikorkona.

D. Olkoon $k_{special}$ erityinen korkojakso eli 24 päivän kesäkuuta 2020 ja 23 päivän kesäkuuta 2021 välinen jakso, ja k_{pol} kaksi jaksoa, jotka muodostavat kyseisen TLTRO III -operaation k jäljellä olevan voimassaoloajan (viitaten ajanjaksoon asianomaisen TLTRO III -operaation suorituspäivästä 23 päivään kesäkuuta 2020 ja ajanjaksoon 24 päivästä kesäkuuta 2021 asianomaisen TLTRO III -operaation maturiteettiin tai aikaistettuun takaisinmaksupäivään, soveltuvin osin).

Olkoon $\overline{MRO}_{k_{special}}$ perusrahoitusoperaatioiden keskiporkko, jota sovelletaan TLTRO III -operaation k erityisen korkojakson eli 24 päivän kesäkuuta 2020 ja 23 päivän kesäkuuta 2021 välisenä aikana, ilmaistuna todellisena vuosikorkona, ja olkoon $\overline{DF}_{k_{special}}$ talletusmahdollisuuden keskiporkko, jota sovelletaan TLTRO III -operaation k erityisen korkojakson eli 24 päivän kesäkuuta 2020 ja 23 päivän kesäkuuta 2021 välisenä aikana, kussakin tapauksessa ilmaistuna todellisena vuosikorkona eli:

$$\overline{MRO}_{k_{special}} = \frac{1}{n_{k_{special}}} \sum_{t=1}^{n_{k_{special}}} MRO_{k_{special},t}$$

$$\overline{DF}_{k_{special}} = \frac{1}{n_{k_{special}}} \sum_{t=1}^{n_{k_j}} DF_{k_{special},t}$$

Edellä olevissa yhtälöissä $n_{k_{special}}$ on TLTRO III -operaation k jakson $k_{special}$ päivien lukumäärä, ja jos perusrahoitusoperaatio toteutetaan kiinteäkorkoisena huutokauppana jossa tarjoukset hyväksytään täysimääräisesti, $MRO_{k_{special},t}$ on perusrahoitusoperaatioon sovellettava korko TLTRO III -operaation k jakson $k_{special}$ päivänä t , tai jos perusrahoitusoperaatio toteutetaan vaihtuvakorkoisena huutokauppana, $MRO_{k_{special},t}$ on perusrahoitusoperaatioon sovellettava vähimmäistarjouskorko TLTRO III -operaation k jakson $k_{special}$ päivänä t ; kaikissa tapauksissa korko ilmaistaan todellisena vuosikorkona. Edellä olevissa yhtälöissä $DF_{k_{special},t}$ on talletusmahdollisuuden sovellettava korko TLTRO-III -operaation k jakson k_j päivänä t , ilmaistuna todellisena vuosikorkona.

E. Olkoon korkokannustimen muutos, mitattuna \overline{MRO}_k :n ja \overline{DF}_k :n välisen keskimääräisen korkokäytävän osuutena, iri ;

F. Olkoon TLTRO III -operaation k voimassaoloaikana sovellettava korko (lopullinen korko), ilmaistuna todellisena vuosikorkona, r_k . Olkoon TLTRO III -operaation k jakson k_j aikana sovellettava korko, kun $j = special$ tai rol , ilmaistuna todellisena vuosikorkona, r_{k_j} .

G. Korko r_k määritellään seuraavasti:

$$r_k = \frac{n_{k_{special}}}{n_k} r_{k_{special}} + \frac{n_{k_{rol}}}{n_k} r_{k_{rol}}.$$

Edellä olevassa yhtälössä $n_{k_{rol}}$ on TLTRO III -operaation k jakson k_{rol} päivien lukumäärä.

TLTRO III -operaatioihin k sovellettava korko lasketaan seuraavasti:

a) Jos osallistuja saavuttaa tai ylittää erityisellä vertailujaksolla nettolainanannon vertailuarvonsa, kyseisen osallistujan TLTRO III -operaatiossa lainaamiin määriin sovellettava korko on

i) erityisen korkojakson aikana yhtä suuri kuin talletusmahdollisuuden keskikorko kyseisellä ajanjaksolla vähennettynä 50 peruspisteellä, kuitenkin niin, että se joka tapauksessa on enintään miinus 100 peruspistettä eli

$$\text{jos } NL_{special} \text{ niin } r_{k_{special}} = \min(\overline{DF}_{k_{special}} - 0,50, -1);$$

ii) asianomaisen TLTRO III -operaation jäljellä olevana voimassaoloaikana yhtä suuri kuin talletusmahdollisuuden keskikorko kyseisen TLTRO III -operaation voimassaoloaikana eli

$$\text{jos } NL_{special} \geq NLB, \text{ niin } r_{k_{rol}} = \overline{DF}_k.$$

b) Jos osallistuja ei saavuta tai ylitä nettolainanannon vertailuarvoaan erityisellä vertailujaksolla, mutta ylittää huomioon otettavan lainakannan vertailuarvon toisella vertailujaksolla vähintään 1,5 prosentilla, kyseisen osallistujan TLTRO III -operaatiossa lainaamiin määriin sovellettava korko on

i) erityisellä korkojaksolla alempi seuraavista: perusrahoitusoperaatioiden keskikorko kyseisellä ajanjaksolla, vähennettynä 50 peruspisteellä, ja talletusmahdollisuuden keskikorko kyseisen TLTRO III -operaation voimassaoloaikana eli

$$\text{jos } NL_{special} < NLB \text{ ja } EX \geq 1,15, \text{ niin } iri = 100 \% \text{ ja } r_{k_{special}} = \min(\overline{MRO}_{k_{special}} - 0,50, \overline{DF})_k;$$

ii) asianomaisen TLTRO III -operaation jäljellä olevana voimassaoloaikana talletusmahdollisuuden keskikorko kyseisen TLTRO III -operaation voimassaoloaikana eli

$$\text{jos } NL_{special} < NLB \text{ ja and } EX \geq 1,15, \text{ niin } iri = 100 \% \text{ ja } r_{k_{rol}} = \overline{DF}_k$$

- c) Jos osallistuja ei saavuta tai ylitä nettolainanannon vertailuarvoaan erityisellä vertailujaksolla, mutta ylittää huomioon otettavan lainakannan vertailuarvon toisella vertailujaksolla siten, että ylitys on vähemmän kuin 1,15 prosenttia, kyseisen osallistujan TLTRO III -operaatioissa lainaamiin määriin sovellettava korko on

- (i) erityisellä korkojaksolla alempi seuraavista: perusrahoitusoperaatioiden keskikorko kyseisellä ajanjaksolla, vähennettynä 50 peruspisteellä, ja jäljempänä ii alakohdan mukaisesti laskettu korko eli

$$\text{jos } NL_{\text{Special}} < NLB \text{ ja } 0 < EX < 1,15, \text{ niin } iri = \frac{EX}{1,15} \text{ ja}$$

$$r_{\text{kspecial}} = \min(\overline{MRO}_{\text{kspecial}} - 0,50, \overline{MRO}_k - (\overline{MRO}_k - \overline{DF}_k) \times iri),$$

- (ii) asianomaisen TLTRO III -operaation jäljellä olevana voimassaoloaikana: korko, jota korotetaan lineaarisesti riippuen siitä prosenttiosuudesta, jolla osallistuja ylittää kantatietojen vertailuarvonsa eli

$$\text{jos } NL_{\text{Special}} < NLB \text{ ja } 0 < EX < 1,15, \text{ niin } iri = \frac{EX}{1,15} \text{ ja}$$

$$r_{\text{erot}} = \overline{MRO}_k - (\overline{MRO}_k - \overline{DF}_k) \times iri$$

- d) Jos osallistuja ei saavuta tai ylitä nettolainanannon vertailuarvoaan erityisellä vertailujaksolla eikä ylitä lainakannan vertailuarvoaan toisella vertailujaksolla, kyseisen osallistujan TLTRO III -operaatioissa lainaamiin määriin sovellettava korko on

- i) erityisen korkojakson aikana perusrahoitusoperaatioiden keskikorko kyseisellä ajanjaksolla vähennettynä 50 peruspisteellä eli

$$\text{jos } NL_{\text{Special}} < NLB \text{ ja } EX \leq 0, \text{ niin } r_{\text{kspecial}} = \overline{MRO}_{\text{kspecial}} - 0,50;$$

- ii) asianomaisen TLTRO III -operaation jäljellä olevana voimassaoloaikana perusrahoitusoperaatioiden keskikorko kyseisen TLTRO III -operaation voimassaoloaikana eli

$$\text{jos } NL_{\text{Special}} < NLB \text{ ja } EX \leq 0, \text{ niin } iri = 0 \% \text{ ja } r_{\text{erot}} = \overline{MRO}_k$$

Korkokannustimen muutos (*iri*) ilmaistaan pyöristämällä se lähimpään 15. desimaaliin.

Korot r_{kspecial} ja r_{erot} ilmaistaan pyöristämällä ne lähimpään 15. desimaaliin.

Lopullinen korko r_k ilmaistaan todellisena vuosikorkona ja se pyöristetään alaspäin lähimpään neljanteen desimaaliin.”

2. Muutetaan liite II seuraavasti:

- a) lisätään 2 jakson ensimmäisen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”Jos osallistujat aikovat hyödyntää 5 artiklan 1 kohdassa täsmennettyjä korkoja, toisen raportin tulee lisäksi kattaa myös erityistä vertailujaksoa koskevat tiedot samoin perustein kuin toista viitejaksoa koskevien vaatimusten osalta.”;

- b) korvataan 2 jakson toinen kohta seuraavasti:

”Koottujen tietojen osalta on huomattava, että vertailukantaa koskevia tietoja käytetään lainakiintiön määrittämiseksi. Lisäksi huomioon otettavaa nettolainanantoa koskevia tietoja ensimmäisen vertailujakson aikana käytetään laskettaessa nettolainanannon vertailuarvoa ja lainakannan vertailuarvoa. Samoin huomioon otettavaa nettolainanantoa koskevia tietoja toisen vertailujakson aikana ja soveltuvin osin erityisen vertailujakson aikana käytetään arvioitaessa lainanannon kehitystä ja vastaavasti sovellettavia korkoja. Muiden indikaattorien avulla tarkastetaan tietojen sisäinen johdonmukaisuus ja vastaavuus muiden eurojärjestelmän käytettävissä olevien tilastotietojen kanssa, ja niitä käytetään myös TLTRO III -ohjelman tarkemmassa vaikutusarvioinnissa.”

- c) korvataan 3 kohdan a alakohdan toisen alakohdan toinen luetelmakohta seuraavasti:

”— Toisessa raportissa on täytettävä raportointipohja B toisen vertailujakson eli 1 päivän huhtikuuta 2019 ja 31 päivän maaliskuuta 2021 välisen ajan osalta huomioon otettavan nettolainanannon laskemiseksi ja sovellettavien korkojen perustana oleviin vertailuarvoihin tehtäviä vertailuja varten.

- Osallistujien, jotka aikovat hyödyntää 5 artiklan 1 kohdassa vahvistettuja korkoja, on lisäksi toimitettava täytetty raportointipohja B erityisen vertailujakson eli 1 päivän maaliskuuta 2020 ja 31 päivän maaliskuuta 2021 välisen ajan osalta huomioon otettavan nettolainanannon laskemiseksi ja alempien korkojen perustana oleviin vertailuarvoihin tehtäviä vertailuja varten.”;
- d) korvataan 3 kohdan a alakohdan kolmas alakohta seuraavasti:
- ”Kantatietoihin liittyvistä raportointipohjan B indikaattoreista ilmoitetaan tarkastelujakson alkua edeltävän kuun lopun ja tarkastelujakson lopun tiedot; näin ollen ensimmäisen vertailujakson kantatiedot on raportoitava 31 päivältä maaliskuuta 2018 ja 31 päivältä maaliskuuta 2019, toisen vertailujakson kantatiedot 31 päivältä maaliskuuta 2019 ja 31 päivältä maaliskuuta 2021 ja erityisen vertailujakson kantatiedot 29 päivältä helmikuuta 2020 ja 31 päivältä maaliskuuta 2021. Taloustoimia ja oikaisuja koskevat tiedot ilmoitetaan puolestaan kattavasti koko tarkastelujaksolta.”;
- e) Korvataan TLTRO III -raportointipohja B seuraavalla raportointipohjalla B.

“TLTRO III -raportointimalli B

Raportointijaksot: 1.4.2018–31.3.2019 (ensimmäinen vertailujakso) / 1.4.2019–31.3.2021 (toinen vertailujakso) / valinnaisesti 1.3.2020–31.3.2021 (erityinen vertailujakso)

Lainat yrityksille ja kotitalouksille, pl. asuntolainat (tuhansina euroina)

Tärkeimmät aggregaatit		Lainat yrityksille	Lainat kotitalouksille (m.l. kotitalouksia palvelevat voittoa tavoittelemattomat yhteisöt), pl. asuntolainat	erä	laskentakaava	valdointi
1	Huomioon otettava lainakanta tarkastelujakson alkua edeltävän kuun lopussa.....	0	0	1	$1 = 1.1 - 1.2 (+1.3)$	
2	Huomioon otettava nettolainananto tarkastelujakson aikana.....	0	0	2	$2 = 2.1 - 2.2$	
3	Lainakantaan vaikuttavat muutokset: vähennykset (-) ja lisäykset (+).....	0	0	3	$3 = 3.1 + 3.2$	
4	Huomioon otettava lainakanta tarkastelujakson lopussa.....	0	0	4	$4 = 4.1 - 4.2 (+4.3)$	$4 = 1 + 2 + 3$
Perustana olevat erät						
Huomioon otettava lainakanta tarkastelujakson alkua edeltävän kuun lopussa						
1.1	Taseessa oleva lainakanta.....			1.1		
1.2	Taseesta poistamattomien arvopaperistettujen tai muulla tavalla siirrettyjen lainojen kanta.....			1.2		
1.3	Arvonlennusvaraukset, jotka on tehty erässä 1.1 raportoiduista lainoista, pl. 1.2 *.....			1.3		
Huomioon otettava nettolainananto tarkastelujakson aikana						
2.1	Bruttolainananto.....			2.1		
2.2	Takaisinmaksut.....			2.2		
Lainakantaan vaikuttavat muutokset: vähennykset (-) ja lisäykset (+)						
3.1	Lainojen myynnit ja ostot sekä muut lainojen siirrot tarkastelujakson aikana.....	0	0	3.1	$3.1 = 3.1A + 3.1B + 3.1C$	
3.1A	Lainakantaan vaikuttavien arvopaperistettujen lainojen nettovirta.....			3.1A		
3.1B	Lainakantaan vaikuttavien muulla tavalla kuin arvopaperistamalla siirrettyjen lainojen nettovirta.....			3.1B		
3.1C	Lainakantaan vaikuttamattomien arvopaperistettujen tai muulla tavalla siirrettyjen lainojen nettovirta.....			3.1C		
3.2	Muut muutokset.....	0	0	3.2	$3.2 = 3.2A + 3.2B + 3.2C$	
3.2A	Valuuttakurssien muutoksista aiheutuneet arvomuutokset.....			3.2A		
3.2B	Luottotappiot/arvonlennukset.....			3.2B		
3.2C	Luokitusmuutokset.....			3.2C		
Huomioon otettava lainakanta tarkastelujakson lopussa						
4.1	Taseessa oleva lainakanta.....			4.1		
4.2	Taseesta poistamattomien arvopaperistettujen tai muulla tavalla siirrettyjen lainojen kanta.....			4.2		
4.3	Arvonlennusvaraukset, jotka on tehty erässä 4.1 raportoiduista lainoista, pl. 4.2 *.....			4.3		

* Täytetään vain, jos lainakannat ilmoitetaan vähentämättä niistä tehtyjä arvonalennusvarauksia; ks. yksityiskohtaiset tiedot raportointiohjeissa."

OIKAISUJA

Oikaisu komission asetukseen (EU) 2020/171, annettu 6 päivänä helmikuuta 2020, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteen XIV muuttamisesta

(Euroopan unionin virallinen lehti L 35, 7. helmikuuta 2020)

Sivulla 4 korvataan liitteessä oleva taulukko seuraavasti:

Nimike nro	Aine	57 artiklassa tarkoitettu sisäinen ominaisuus (tai ominaisuudet)	Siirtymävaiheen järjestelyt		Lupavaatimuksesta vapautetut käytöt (tai käyttökategoriat)	Uudelleentarkastelun määräajat
			Viimeinen hakemispäivä (¹)	Lopetuspäivä (²)		
44.	1,2-bentseenidikarboksyylihapon diheksyyliesteri, haaraunut ja suoraketjuinen EY-numero: 271-093-5 CAS-numero: 68515-50-4	Lisäntymiselle vaarallinen (kategoria 1B)	27. elokuuta 2021 (*)	27. helmikuuta 2023 (**)	-	-
45.	Diheksyyliiftalaatti EY-numero: 201-559-5 CAS-numero: 84-75-3	Lisäntymiselle vaarallinen (kategoria 1B)	27. elokuuta 2021 (*)	27. helmikuuta 2023 (**)	-	-
46.	1,2-bentseenidikarboksyylihapon di-C6-10-alkyyliesterit; 1,2-bentseenidikarboksyylihapon dekyyli-, heksyyli- ja oktyylikadiesterit, jotka sisältävät ≥ 0,3 prosenttia diheksyyliiftalaattia (EY-numero 201-559-5) EY-numero: 271-094-0; 272-013-1 CAS-numero: 68515-51-5; 68648-93-1	Lisäntymiselle vaarallinen (kategoria 1B)	27. elokuuta 2021 (*)	27. helmikuuta 2023 (**)	-	-
47.	Triksyyliifosfaatti EY-numero: 246-677-8 CAS-numero: 25155-23-1	Lisäntymiselle vaarallinen (kategoria 1B)	27. marraskuuta 2021	27. toukokuuta 2023	-	-
48.	Natriumperboraatti; perboorihappo, natriumsuola EY-numero: 239-172-9; 234-390-0 CAS-numero: -	Lisäntymiselle vaarallinen (kategoria 1B)	27. marraskuuta 2021	27. toukokuuta 2023	-	-
49.	Natriumperoksoametabolaatti EY-numero: 231-556-4 CAS-numero: 7632-04-4	Lisäntymiselle vaarallinen (kategoria 1B)	27. marraskuuta 2021	27. toukokuuta 2023	-	-
50.	5-sek-butyli-2-(2,4-dimetyylisykloheks-3-en-1-yyli)-5-metyyli-1,3-dioksaani [1], 5-sek-butyli-2-(4,6-dimetyylisykloheks-3-en-1-yyli)-5-metyyli-1,3-dioksaani [2] (mukaan lukien kaikki [1]:n ja [2]:n yksittäiset stereoisomeerit ja niiden yhdistelmät) EY-numero: - CAS-numero: -	vPvB	27. helmikuuta 2022	27. elokuuta 2023	-	-

"Nimike nro	Aine	57 artiklassa tarkoitettu sisäinen ominaisuus (tai ominaisuudet)	Siirtymävaiheen järjestelyt		Lupavaatimuksesta vapautetut käytöt (tai käyttökategoriat)	Uudelleentarkastelun määräajat
			Viimeinen hakemispäivä ⁽¹⁾	Lopetuspäivä ⁽²⁾		
51.	2-(2H-bentsotriatsol-2-yyli)-4,6-ditertpentyylifenoli (UV-328) EY-numero: 247-384-8 CAS-numero: 25973-55-1	PBT, vPvB	27. toukokuuta 2022	27. marraskuuta 2023	-	-
52.	2,4-di-tert-butyyli-6-(5-klooribentsotriatsol-2-yyli)fenoli (UV-327) EY-numero: 223-383-8 CAS-numero: 3864-99-1	vPvB	27. toukokuuta 2022	27. marraskuuta 2023	-	-
53.	2-(2H-bentsotriatsol-2-yyli)-4-(tert-butyyli)-6-(sek-butyyli)fenoli (UV-350) EY-numero: 253-037-1 CAS-numero: 36437-37-3	vPvB	27. toukokuuta 2022	27. marraskuuta 2023	-	-
54.	2-bentsotriatsol-2-yyli-4,6-di-tert-butyylifenoli (UV-320) EY-numero: 223-346-6 CAS-numero: 3846-71-7	PBT, vPvB	27. toukokuuta 2022	27. marraskuuta 2023	-	-

⁽¹⁾ 58 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu päivämäärä.

⁽²⁾ 58 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdassa tarkoitettu päivämäärä."

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI